

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی

٢٠٢٤ ی زاینی

٢٧٢٤ ی کوردی

ژماره (٦٠)

گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی

ژماره (٦٠) ٢٧٢٤ ی کوردی ٢٠٢٤ ی زاینی

سەرۆکی ئەکادیمیای کوردی و خاوەن ئیمتیازی گۆڤار
حه مه سه عید حه سه ن که ریم

سەر نووسەر:

پ.د. کاروان عومەر قادر

بەرپێوه بهری نووسین:

د. په خشان فه همی فهرحو

دهسته ی نووسهران:

- پ.د. قهیس کاکل توفیق

- پ.د. موحسین ئەحمەد عومەر

- پ.د. بهختیار سه جادی

- پ.د. فه ره اد قادر توفیق

- پ.ی.د. عه بدلو احید ئیدریس شه ریف

- پ.ی.د. نه وزاد ئەسوهد ئەحمەد

- د. له زگین عه بدول په حمان ئەحمەد

دهسته ی پراویژکاران:-

- پ.د. میشیل لیزه نبیرگ

- پ.د. مارتن فان برونسن

- پ.د. جه لیلی جه لیل

- پ.د. سالح ئاکین

- پ.د. جه عفهر شه یخولئیسلامی

- پ.د. عه بدول په حمان ئەداک

- پ.د. هاشم ئەحمەد زاده

تاریک و پروونی ژيانی زانستی و پهروهردیهیی نالی له ئەستهنبولدا

پ. ی. د. هیمن عومەر ئەحمەد

زانکۆی سه‌لاحه‌دین-کۆلیژی پهروهردیهی شه‌قلاوه

Hemin.o.ahmad@su.edu.krd

پوخته:

تا ئیستا له نێو په‌خنه‌ی ئەده‌بیی کوردیدا، زۆر به‌که‌می له پێی به‌لگه‌نامه‌کانه‌وه سه‌ره‌داوی ژيانی شاعیرانی کورد ئاشکرا کراوه. نالی (١٨٧٧/١١/٢٣-؟) یه‌کیک له شاعیره‌ پێشه‌نگه‌کانی شیعرێ کلاسیکی کوردیی ناوه‌ندییه، که زیاتر له سی سالی کۆتاییی ژيانی له دووری وڵاته‌که‌ی به‌سه‌ر بردووه. له‌نێویشیدا به‌شیک له ژيانی له ئەسته‌نبول بووه. له‌ماوه‌ی رابردوودا توێژینه‌وه‌کان ته‌نیا به‌ ئاماژه‌ باسیان له‌وه‌ کردووه که ناوبراو چۆته ئەسته‌نبول و له‌وێ مردووه، به‌لام ورده‌کارییه‌کانی ژيانی له‌و شارهدا نه‌خراوته‌ روو. ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ به‌ناوی "تاریک و پروونی ژيانی زانستی و پهروهردیهیی نالی له ئەسته‌نبولدا" هه‌ولێ داوه به‌وردی ده‌ستنیسانی کاتی سه‌فه‌ری یه‌که‌می نالی بۆ ئەسته‌نبول، ماوه‌ی مانه‌وه‌ی، په‌یوه‌ندیی له‌گه‌ڵ کاربه‌ده‌ستانی ده‌وله‌تی عوسمانی، چالاکییه‌ زانستی و پهروهردیهییه‌کانی و په‌یوه‌ندیی به‌ شاعیر و که‌سایه‌تییه‌کانی کورد له‌و شارهدا بکات. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا په‌نگدانه‌وه‌ی که‌سایه‌تی نالی له‌ نێو رۆژنامه‌گه‌ریی عوسمانی و له‌ دیدی که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کانی سه‌رده‌می عوسمانی به‌وردیی باس ده‌کات.

کلێله‌وشه: نالی، کاربه‌ده‌ستانی عوسمانی، که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کان له ئەسته‌نبول، ئەسته‌نبول

۱- پێشهکی

میژووی ژبانی شاعیرانی کورد له تاراوگه دا زۆر به کهمی له سه هری نووسراوه، ته نانهت به شیك له شاعیرانمان له سه هرده می عوسمانیدا به هۆی کۆمه لیک هۆکاره وه زی د و نیشتمانی خۆیان جی هیشتوو و به ره و تاراوگه سه ریان هه لگرتوو. هه ندیکیان له وپوه شیعه کانیان تێدراونه ته وه نیشتمان و هه ندیکیشان ده ستیان به شیعه نووسین به زمانی تر کردوو و ئه وه ی لێیان به جی ماوه دیوانی شیعه به زمانی تورکی، فارسی و عه ره بی. له گه ل ئه وه شدا به شیکیان بوونه ته به ردی بن گو م و نه ناو و نه شوینه واریان ده ناسرینه وه.

له م سالانه ی دوا ییدا له پێی به لگه نامه و ده ستگه یشتن به سه ره چاوه و ئه رشیفخانه کانی ولاتانی ده ورو به ر، سه ره داوی ژبانی هه ندی له زانا و شاعیرانی کورد دۆزراونه ته وه، به و هۆیه وه گو پرا نکاری له به شیك له نووسینه وه ی میژووی ئه ده بی رووی داوه، ئه مه ش ده رخه ری ئه وه یه ئه وه هینده شیعه کوردییانه ی شاعیرانی کورد که له به ر ده ستی تو پێژر و خو پنه رانن، به س نین بو ئه وه ی ده رگا له سه ر به ره مه کانیان دا بخه یین و پیمان وابی ئه وان هه ر خاوه نی ئه وه نده به ره مه مانه ن و به س! به لکو هه ولدان و کنه و پشکنین له گه نجینه ی ده ستخه ت و ئه رشیفخانه کان هی دی هی دی زانیاری ترم ان له به ره ی ژبان و به ره مه می ئه و زانا و شاعیرانه به ده ست ده خات.

نالی (؟ - ۱۸۷۷/۱۱/۲۳) یه کیکه له و شاعیرانه ی که لانی که م سی سالی کۆتایی ته مه نی له ده ره وه ی کوردستان به سه ر بر دووه، به و هۆیه وه به شیکی دیاری زانیاری له سه ر ئه و ماوه یه و ته نانهت به ره مه کانی هیشتا به ناد یاریی ماونه ته وه. ئه م تو پێژینه وه یه هه ول ده دات سه ره داوه کانی ژبانی زانستی و په ره ره ده یی نالی شاعیر له شاری ئه سه ته نبول بدو ژیته وه، ئه ویش له پێگه ی به ره مه کانییه وه و په یوه ندی به به رپرسانی عوسمانی و شاعیر و که سایه تییه کورده کانی ئه وسای نیشته جی ئه سه ته نبول.

ئه وه ی ئه م تو پێژینه وه یه له هه ول و تو پێژینه وه کانی تری سه ر ژبان و به ره مه می نالی جیا ده کاته وه، ئه وه یه؛ له پێی ده ستخه تی زانایانی ئه وسای و چه ند به لگه نامه یه کی

عوسمانی له به ره ی ژبانی که سایه تییه کانی سه هرده می عوسمانیدا، ماوه ی مانه وه ی نالی له کۆتاییه کانی نی وه ی یه که می سه ده ی نۆزده م ئاشکرا ده کات و له گه ل ئه وه شدا به پشت به ستن به چه ند به لگه نامه یه که هه ندی بو چوونی پێشو و ره ت ده کاته وه و له و پێگه یه وه به دلنیا ییه وه تیشک ده خاته سه ر په یوه ندییه کانی نالی چ له گه ل کار به ده ستانی ده ول ته ی عوسمانی و چ له گه ل شاعیر و که سایه تییه کورده کانی نیشته جی ئه و شاره دا. هه ره ها تیشک ده خاته سه ر قو ناغی دو وه می ژبانی نالی له و شاره دا و ناو و کاریگه ری نالی دوا ی مر دنه که ی له دیدی چه ند که سایه تییه کی کوردی سه هرده می عوسمانی، و پرای ئه مه ش هه ر ئه و کاریگه رییه و زین دو و پتییه ی نالی، وای کردوو تیشک بخریته سه ر ناوی و به ره مه کانی له چه ند پو ژنامه و گو فاریکی کوردی له سه هرده می عوسمانیدا.

۲- نالییه کانی نیو ئه رشیفی عوسمانی له ئه سه ته نبولدا

زۆر جار گو مان ده خریته سه ر نالیی کوردی به وه ی که بو ی هه یه ئه وه ی له م به لگه نامه دا ناوی دیت، نالیی کورد نه بی ت، و پرای ئه وه ی ئه مه گو ما نکی نادروسته، چونکه له هه موو ئه و به لگه نامه یه که سه به ره ت به نالین، ناوی نالی به خضر نالی، خه لکی شاره زوور و خه لکی سلیمان هاتوو، له گه ل ئه وه شدا بو ئه وه ی روونتر ببیته وه، تیشکیکیش ده خه ینه سه ر ئه و نالییه ی نیو ئه رشیفی عوسمانی:

أ- نالیی سه ده ی شازده هه می میلادی

ئه م نالییه شاعیرکی سه هرده می سو لتان مو رادی سییه م بووه، به بۆنه ی چوونه سه ر ته ختی پاشایه تی سو لتان مو رادی سییه مه وه، جلوو سننامه یه کی به شیعه بو نووسیوه و (ئه وه نده ی ئیمه ئا گاداریین ئه م جلوو سننامه یه هیشتا له نیو تو پێژه رانی تورکدا باسی لیه نه کراوه) و له نیو به لگه نامه کانی ئه رشیفخانه ی عوسمانیدا ده بی نرێ، که تیدا به شیعه په سنی سو لتانی داوه و له کۆتایی دا ته خه للووسی خۆی هی ناوه ته وه، له شیعه ریکیان به سه روا ی (ل) به م شیوه ی خواره وه هی ناویه تی:

بشد پۆمرده باغ عمر نالی از غم گردون

چه باشد گر رسد از ابر لطفت سرورا وابل

له شیعریکی تریشدا به سهروای (ر) هاتووہ:

نالی از بهر تو خواهد از خدا عمر دراز

و از برای دشمنانت محنت و عمر قصیر

له پارچه یه کی تریشدا میژوووی نووسینه که ی به شیوهی حیسابی ئه بجه دی نووسیهو:

گفت تاریخ جلوشش بر سر سلطنت

نالی بیچاره والا سلطنت سلطان مراد

(TS_MA_E_0359_0024_001)

به لگه نامه که میژوووی ۹۸۴/۱۲/۲۹ ی کۆچی له سهرواوه، که ده کاته به رامبه ۱۵۷۷/۳/۲۹.

ئه وهی ئه م نالییه له نالی تر جیاده کاته وه، ده قی شیعره کانی به زمانی فارسییه و له نازناو بترازی ناوی خۆی دیار نییه.

ب- محمه د نالی ئه فه ندیی قۆنیه وی

ئه م زانا و شاعیره خه لکی قۆنیه ی تورکیایه و سالی ۱۰۸۵ ی کۆچی (۱۶۷۴ ز) له شاری سه لانی کۆچی دوایی کردووہ. دیوانیکی مورته تهب و کتیبی "تحفة الامثال" ی به شیعری "مناسک حج" ی هه یه. له سالی ۱۰۸۲ ی کۆچی (۱۶۷۱ ز) و له کۆتایی کتیبی تحفة الامثالدا که شیعری تورکین، وه ها ناوی خۆی هیناوه:

نالیاً حاصلی تحفه ک بی شک

فرق تحقیق مجازیده محک

دیدى تاریخ ایچون اخوان صفا

نه عجب تحفهء دلکش حقا

(بروسه لی، ۱۳۳۳، ۴۴۶)

۳- نالی له ئهسته نبولدا

مانه وهی نالی له ئهسته نبول، هیشتا جیی گهنگه شه یه کی زۆری توپزه رانه، به ته و اووی نازانریت که ی و چهند سال له ئهسته نبول ماوه ته وه، ئه وه نده هه یه چهند سه ره داویکی مانه وه که ی به گوپره ی هه ندی به لگه نامه ده بیژین، له کاتیکدا په یوه ندیی ئه وه له گه ل ئه حمه د پاشای بابان و په یوه ندی له گه ل کاربه ده ستانی عوسمانی و شاعیران و که سایه تیه کانی کورد له و شارهدا، ده بنه نیشانه ی ئه وه ی

که نالی ماوه یه ک له و شارهدا مایته وه. له خواره وه هه ول ده ده یین چهند سه ره داویک ده ستانیشان بکه یین:

۱-۳ په یوه ندیی نالی به کاربه ده ستانی عوسمانی له ئهسته نبولدا:

ئه گه ر چی له ری شیعه کوردییه کانی نالییه وه (ئه وه ی تا ئیستا چاپ کراون)، سه ره داویکی ئه وتووی په یوه ندیی نالی به کاربه ده ستانی عوسمانی نابینزی، ته نانه ت ئه وانه یشی شروقه ی شیعی نالیان کردووہ، له چامه که ی نالی بو سالم وایان نیشان داوه، که نالی له بهر ده سه لاتی عوسمانییه کان نایه وی بگه رپته وه سلیمانی، که چی چ ئهسته نبول، چ شام و چ حجاز هه رسیکیان له بن ده سه لاتی عوسمانییه کان. بویه بارودوخی سلیمانی له و سئ شوپانه ی باس کران زور جیاوازتره و به شیک له زانایان و میرانی کورد له هه مان سه ره دمه ل له پایته ختی ده ولته تی عوسمانیدا کاربه ده ستان، نالی ئه گه ر هوکاریکی نه هاتنه وه ی بو سلیمانی په یوه ندیی به هاتنی له شکری عوسمانییه وه بئ بو شاره که، ئه وا هوکاری تری وه ک مملانیته میره کانی بابان و دواکه وتوو یی گه ل و ته فلیه فه ی و بازارشپاوی شار و ده فهره که یه وای کردووہ که نه یه وی بگه رپته وه. له و ئیوانه دا ئه و سئ شوپانه ی که نالی تیدا ماوه ته وه بریتین له؛ شام، ئهسته نبول و حجاز، ئه وه ی په یوه ندیی نالییه به کاربه ده ستانی عوسمانی، زیاتر له ئهسته نبول خۆی ده بینته وه، به تایه تی ئه و کاربه ده ستانه ی کاریان له پایته خت بووه نه ک له ویلایه ته کانی وه ک شام و حجاز.

۱-۳ نالی و ئه حمه د که مالی وه زیری مه کاتییی عومومی (۱۸۰۸-۱۸۸۷ ز)

هه بوونی په یوه ندیی نالی به وه زیریکی ده ولته تی عوسمانی، واتای زور هه لده گری، به تایه تی له سه ره ده میکدا نالی له غه ربییدایه و له نیو پایته ختی ده ولته تی عوسمانیدا ئه و په یوه ندیی به تینه، له لایه ک نیشانه ی که سایه تی به رزی زانستی و بالاده ستی نالییه له زمان و ده بیات و له لایه کی تر نیشانه ی ناسراوی و هه بوونی په یوه ندیی به به رپرسان تا ئاسان بگاته که سانی پله به رز. له سه روه ندی کۆتایی هاتنی ئه مارته ی بابان، مه لایه کی

که مالی شه‌په‌ف بووه له پرووی نه‌سه‌به‌وه و شه‌په‌فی که مال بووه له پرووی سه‌سب و له‌قه‌به‌وه، مه‌به‌ستیش ئەو ناظر و وه‌زیره‌یه که کاروباری مه‌کاتیبه‌کان به فه‌رمانی ده‌ولت و ده‌ولتی فه‌رماندانه‌وه پ‌یک ده‌خات، ئەو که له زانیای نیو زانیان و ده‌ریای له‌نیوبه‌ری نه‌زانی و خراپیه. ئینجا دیره‌ شیعریکی به‌ عه‌ره‌بی له‌ په‌سنیدا ده‌نووسیت و ئاماژه‌ به‌وه ده‌کات که ئەحمه‌د که‌مال ئەفه‌ندی فه‌رمانی پ‌ی کردوووه کتییی مناظر الانشاء بوخت بکاته‌وه و راقه‌ی شیعره‌کانیشی به‌ فارسی بکات. ئەم گوته‌ی نالی ئەوه‌ی لئ ده‌فام‌پ‌ته‌وه که په‌یوه‌ندی نیوان نالی و ئەحمه‌د که‌مال ئەوه‌نده‌ خو‌ش بووه که فه‌رمان به‌ نالی بکات، به‌ دووری نازاین که ئەم وه‌زیره کتیه‌که‌ی به‌ دهرس لای نالی خویندب‌ی و دوا‌ی سه‌رسامبوون پ‌ی، فه‌رمانی کردوووه که پ‌یکوپ‌یکتر پوخته‌ی بکاته‌وه و راقه‌ی شیعره‌کان بکات. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ده‌رخه‌ری ئەوه‌یه ئەحمه‌د که‌مال، فارسی و عه‌ره‌بییه‌کی باشی زانیوه و به‌وه‌یه‌وه سه‌رسامی زانییه‌که‌ی نالی بووه و کتیه‌که‌یشی وه‌ک پ‌یوستیه‌ک زانیوه بو کاتیانی ده‌رباری ده‌ولتی عوسمانی که‌چوون به‌وه‌یه‌وه ف‌یری هونه‌ری دارشتن و نامه‌نووسین بن.

وا دیاره‌ ده‌سته‌ته‌که‌ به‌ ده‌ستی کاتییک نووسراوه‌ته‌وه که له‌ کو‌تاییدا نووسیویه‌تی: تمام شد کتاب مناظر الانشاء بعون الله القدير على ما يشاء حسب الفرموده بندگان سنی المرتبة والمكان، کثیر البر والامتنان زیور مجموعه‌ هنر وکمال همای اوج بزرگی واقبال ناظر بی نظیر مکاتیب معارف عمومیة السيد احمد کمال افندی دام‌ معالیه‌ که‌ جنبا‌ فاضل کامل خضر افندی الشهیر بنالی السلیمانیه‌ی باسم‌ سامی ایشان شرح نموده‌ است، و ب‌سرانگشت هنر نقاب اختفا از چهره‌ شواهد عباراتش گ‌شوده. وحرره‌ العبد الاقل سلیمان بتاریخ سال ۱۲۶۶ هجری (۱۸۴۹-۱۸۵۰ز). (گاوان، ده‌سته‌ت، ۱۰۴)

ئەم نووسینه‌ی کو‌تاییی ده‌سته‌ته‌که‌، زۆر لایه‌نی تاریکی نالیمان بو‌ روون ده‌کاته‌وه، که بریتین له‌مانه‌ی خواره‌وه: یه‌که‌م: ئەم ئەحمه‌د که‌مال ئەفه‌ندییه‌ که‌ وه‌زیری مه‌کته‌باتی عومومی بووه، فه‌رمانی به‌ نالی کردوووه که

کوردی خه‌لکی شاه‌زوروی وه‌ک مه‌لا خد‌ری نالی، له‌نیو جه‌رگه‌ی پ‌ایته‌ختی ئیمپراتۆریه‌تی عوسمانی، ب‌پ‌ته‌ که‌سیکی نزیک‌ی وه‌زیریک، ئەمه‌ نه‌ک هه‌ر سه‌لم‌پ‌نه‌ری پ‌ایه‌ی ب‌ندی نالییه‌، به‌ل‌کو‌ زانستدۆستی وه‌زیره‌ عوسمانیه‌که‌ش ده‌سه‌لم‌پ‌ن، که‌ ده‌ب‌ته‌ دۆستی زانا و ئەدییک‌ی گه‌وره‌ی کورد. ب‌نگومان ئەم په‌یوه‌ندییه‌ش له‌ خو‌وه‌ دروست نه‌بووه. ئەحمه‌د که‌مال هه‌ر له‌ هه‌ره‌تی گه‌نجیه‌وه‌ هه‌زی بو‌ ئەده‌بیات به‌گشتی و شیع‌ر به‌تایه‌تی هه‌بووه، شیعره‌کانی به‌ زمانی عه‌ره‌بی و فارسی، سه‌رنجی به‌رپ‌رسانی ب‌لای حکومی راک‌ش‌ابوو، به‌ره‌مه‌یک‌ی فارسی وه‌ک ب‌زارد‌ی شانامه‌ پ‌شکه‌شی سو‌لتان مه‌حموود کرد، ئەمه‌ پ‌ل‌یک‌ی گه‌وره‌ی هه‌بوو که‌ له‌ به‌شی نه‌پ‌نیی ئیداره‌ی ده‌ولت ب‌پ‌ته‌ نووسه‌ر و وه‌رگ‌پ‌ (835-37677.BOA). فارس‌یزانی و عه‌ره‌ب‌یزانییه‌ نایابه‌که‌ی نالییش وای کردوووه له‌وه‌ پ‌یه‌وه‌ ئەحمه‌د که‌مال، ناوی نالی بیست پ‌ت له‌لایه‌ک و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه ده‌کر‌ی به‌ه‌وی که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کانی ئەو سه‌رده‌می ئەسته‌نبول‌یش ئەو په‌یوه‌ندییه‌ دروست بو‌پ‌ت.

ئاشکرابوونی ئەم په‌یوه‌ندییه‌ له‌ پ‌ی ده‌سته‌ختی ”مناظر الانشاء“ وه‌یه که‌ نالی شو‌قه‌ و سه‌رنج و ت‌پ‌نی له‌سه‌ر نووسیوه، ئاماده‌کردنی ئەو به‌ره‌مه‌یشی له‌سه‌ر داوا‌ی ئەحمه‌د که‌مالی وه‌زیری مه‌کاتبی عومومییه‌ی ده‌ولتی عوسمانی بووه. که‌ خو‌ی له‌ پ‌شه‌کی و کو‌تاییی به‌ره‌مه‌که‌دا ئاماژه‌ی پ‌ی کردوووه.

له‌ پ‌شه‌کییه‌که‌دا نالی نووسیویه‌تی: وبعد فيقول المفتقر الى مولى الموالى (خضر السليمانى المعروف بنالى)، انه قد امرنى بعض اجلة الجلية من الامناء النظار فى احتمايه الدولة العلية الموسوم بكمال الشرف نسبا و نقبا، المعلوم بشرف الكمال حسبا و لقباً، المنظور المنسوب الى النظارة، الملحوظ المنسوب على استكمال المكاتيب باشارة الدولة و الدولة الاشارة..... دوا‌ی سو‌پاس و ستایش هه‌ژاری ب‌ ده‌سه‌لات و ئاتاج بو‌ سه‌رداری سه‌رداران که‌ خودایه‌، خزری سل‌مانیه‌ی که‌ ناسراوه‌ به‌ نالی، به‌ک‌یک له‌ پ‌ایه‌دار و مه‌زنانی ئەمیندار و وه‌زیران له‌ په‌ناگه‌ی ده‌ولتی پ‌ایه‌ب‌ندی عوسمانی که‌ ناوی که‌ماله‌، له‌ راستیدا

الانشائی نوسخه‌ی کتیبخانه‌ی سلیمانیه‌ی ئەسته‌نبۆل، که ئاماژه‌ی به میژوووه‌که داوه، ئەویش سالی ۱۲۶۶ی کۆچی که زیاتر ده‌کاته به‌رامبه‌ر ۱۸۵۰ی زایینی، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا پایه‌ی ئەحمه‌د که‌مالي به‌ناظری مه‌کاتیبی مه‌عاریفی عومومیه‌یه‌ هیناوه، له‌ کاتیکدا پیشتر ئەو جاریک موعاوین و جاریک تر مودیری مه‌کاتیبی عومومی بووه. کاتیکش له‌ سه‌ربورده‌ی کاری ئەم وه‌زیره‌ سه‌رنج ده‌ده‌ین، ده‌بینین له‌ نیوان (۱۸۴۸/۷/۱۱-۱۸۵۴/۶/۱۹) ناظری مه‌کاتیبی عومومیه‌یه‌ بووه. و دواتر له‌ نیوان (۱۸۵۴- ۱۸۵۷) بۆته‌ سه‌فیری عوسمانیه‌کان له‌ به‌رلین و پاشان له‌ ۱۸۵۷-۱۸۵۹ بۆ سنووری قه‌ره‌داغ- بۆسنه‌ نێردراوه‌ و پاشان زۆر پله‌وپایه‌ی جیاوازی وه‌رگرتوووه. له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ ئەم وه‌زیره‌ پیشتر تیکه‌لی کوردان بووه، به‌تایبه‌ت شازده‌ مانگ له‌ ماوه‌ی نیوان (۱۸۴۳/۱۲/۱۴-۱۸۴۵/۵/۱۳) به‌ نوێه‌ری ده‌وله‌تی عوسمانی نێردراوه‌ته‌ دياربه‌کر، جزیره‌ و مووسل بۆ چاره‌سه‌رکردنی مملانییه‌کانی نیوان کورد و هۆزه‌کانی ته‌بیاری و نه‌ستوورییه‌کان، به‌تایبه‌تی به‌هۆی ئەوه‌وه‌ ئەو نه‌ستووریانه‌ی له‌ لایه‌ن به‌درخانییه‌کانه‌وه‌ گیرابوون ئازاد ده‌کری (Bardak,2020,52).

ئه‌وه‌ی لێره‌دا بۆ ئیمه‌ گرنه‌گه‌، ئەوه‌یه‌ به‌پێی ژباننامه‌ی فه‌رمانبه‌ری ئەحمه‌د که‌ماله‌وه‌، بۆمان پرون ده‌بێته‌وه‌، که‌ نالی له‌ نیوان سالانی ۱۸۴۸-۱۸۵۲ له‌ ئەحمه‌د که‌مال نزیك بووه، ئەو کاته‌ی ناوبراو وه‌زیری مه‌کاتیبی عومومیه‌یه‌ بووه. له‌مه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویته‌ له‌م چوار ساله‌دا به‌دنیایی نالی له‌ ئەسته‌نبۆل ژیاوه، چونکه‌ ئەمه‌ زیاتر پرسی تیده‌چێ ناله‌ نالی له‌ شام بووبێ و ئەم په‌یوه‌ندییه‌ش وه‌ها خورت بووویته‌. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ پێش ئەم میژوووه‌ش خودی نووسینی کتیبی "بعض فوائد عقليه و نقلیه" و ته‌سليمکردنی به‌ نه‌قیولته‌شراف ئەسه‌د ئەفه‌ندی له‌ سالی ۱۸۴۷ نیشانه‌ی ئەوه‌یه‌ که‌ نالی ئەگه‌ر چه‌جی کردبێ یان نه‌یکردبێ، یه‌که‌مین ویستگه‌ی ژبانی له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستان، ئەسته‌نبۆل بووه. دواتریش به‌پێی بۆچوونه‌که‌ی خۆدزکۆ ئەوه‌ پرون ده‌بێته‌وه‌ له‌ سالی ۱۸۵۳- ۱۸۵۴ نالی له‌ شام بووه‌(۱).

ئەم شه‌رحه‌ بکات، بۆیه‌ له‌سه‌ر پاسپارده‌ی ئەو، نالی ئەو کاره‌ی کردوووه‌، که‌واته‌ لانی که‌م یه‌کتریان ناسیوه‌ و نالی په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ هه‌بووه‌.

دووهم: ئەم کاتبه‌ که‌ ناوی سلیمان، وا دياره‌ یه‌کتیک بووه‌ له‌ خه‌تخۆشه‌کان و نوسخه‌ی نالی به‌ خه‌تیکي خۆش نووسیوه‌ته‌وه‌، ئەنجا نوسخه‌ی خه‌تخۆشیه‌که‌ی بۆ وه‌زیر ناردوووه‌. که‌واته‌ هه‌ر له‌و ساله‌دا که‌ نالی له‌ خۆ بۆته‌وه‌، نووسه‌ره‌وه‌ش ده‌سته‌ته‌که‌ی بۆ وه‌زیر نووسیوه‌ته‌وه‌.

سێهه‌م: سالی نووسینه‌وه‌که‌ ۱۲۶۶ی کۆچیه‌، که‌ ده‌کاته‌ به‌رامبه‌ر مانگیك و چه‌ند رۆژیک له‌ سالی ۱۸۴۹ و ئەوه‌ی تر ده‌که‌ویته‌ سالی ۱۸۵۰ی زایینی.

چواره‌م: شوینی نووسینه‌وه‌ و شوینی وه‌رگیرانه‌که‌ی نالی، ئەسته‌نبۆل بووه‌، چونکه‌ زۆر پرسی تیناچی له‌سه‌ر داواي وه‌زیر له‌ شام، یان له‌ کوردستان ئەم کاره‌ کرابێ و وه‌رگیر و وه‌زیر یه‌کتريان نه‌دیته‌.

پنجه‌م: داواي وردبوونه‌وه‌مان له‌ دیوانی کاتب، که‌ سلیمان کاتبی خه‌لکی سلیمان و نزیك له‌ عارف حکمه‌ت (۱۷۸۶-۱۸۵۹ز) به‌ ده‌ستی خۆی نووسیوه‌ته‌وه‌ و ئەم ده‌سته‌ته‌یه‌ش هه‌ر سلیمان نووسیویه‌ته‌وه‌. زۆر نزیکه‌ که‌ ئەمه‌ش هه‌ر کاتبی شاعیر بووبێ، چونکه‌ ئەو سه‌رده‌مه‌ وێرای ئەوه‌ی عارف حکمه‌ت خۆی شیخولئیسلام بووه‌، له‌ هه‌مان کاتیکدا کاتیبش له‌و ساله‌دا له‌ ژبان بووه‌ و له‌ ئەسته‌نبۆل بووه‌.

ئه‌وه‌ی لێره‌دا پێویست بوو به‌داواچوونی بۆ بکه‌ین، وردبوونه‌وه‌ بوو له‌ ژباننامه‌ی ئەحمه‌د که‌مال ئەفه‌ندی (۱۸۰۸-۱۸۸۷ز)، بۆ ئەوه‌ی لانی که‌م بزاین چ کاتیک له‌ ئەسته‌نبۆل بووه‌ و چ کاتیک وه‌زیری مه‌کاتیب بووه‌، بۆ ئەوه‌ی بۆمان ديار بێت که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا نالی له‌ ئەسته‌نبۆل بووه‌. داواي گه‌ران بۆمان ده‌رکه‌وت که‌ ئەحمه‌د که‌مال ئەفه‌ندی له‌ ئەرکی فه‌رمانبه‌ریدا له‌ نیوان سالانی (۱۸۲۵-۱۸۸۷ز) زیاد له‌ ۳۵ پله‌وپایه‌ی جیاوازی حکومی له‌ زۆر شار و شوینی جیاوازا بینیوه‌، که‌ له‌ نیوانیدا چه‌ند جاریک وه‌زیری مه‌عارفی عومومی بووه‌. جا ئەوه‌ی یارمه‌تیی ئیمه‌ی دا بۆ دۆزینه‌وه‌ی به‌رپرسیارییه‌تی ئەو کاته‌ی ئەحمه‌د که‌مال بریتی بوو له‌ ده‌سته‌تی مناظر

۳-۱-۲ نالی و نه قیبولئه شراف ئه سعده ئه فهندی

پیشتر ئاماژه بوو ئهوه کراوه، که نالی یه که مین کتیبی خووی له سالی ۱۸۴۷ داوه ته دهستی نه قیبولئه شراف ئه سعده ئه فهندی تا له و پریه وه بیگه یه نیتته سه داره تی عوزمای عوسمانی و له سه ر ئه و بنه مایه ئه سعده ئه فهندی داوای ته رخان کردنی بره پاداشتیک بوو نالی ده کات، له پای نووسینی کتیبی "بعض فوائد عقلیه و نقلیه" که له په سنی پادشاکانی عوسمانی نووسیوو. ئه وه ی لیره دا بوو ئیمه گرنگه بریتیه له په یوه ندی نالی به که سایه تیه کی گه وره ی ده ولئه تی عوسمانی که ئه ویش ئه سعده ئه فه ندیه، هه روه ها گرنگتر له وه وردبوونه وه یه له وه میژوووه که ده بیته ده رخه ری ئه وه ی نالی ئه و کاته له ئه سته نبول بووه. بوو پشتراستکردنه وه ی ئه و راستییانه، پیوسته به داوای سه ربورده ی ژیا نی ئه سعده ئه فه ندی بچین، کتیه و ئاخو که ی له ئه سته نبول بووه و چ شتیک ئه و و نالی له یه که تر نزیك کردۆته وه؟

ئه سعده ئه فه ندی (۱۷۸۹-۱۸۴۸ز) به بنه ماله به سه حافله ر شیخزاده به ناوبانگ بووه و باوکی به شیخی کتیبفرۆشان ناسراوه و وا دیاره فارسی باش زانیوه بووه له سالی ۱۸۳۵ ده بیته بالیۆزی ده ولئه تی عوسمانی له تاران و له سالی ۱۸۴۱ ده بیته نه قیبولئه شراف و تا مردنی ئه و نازناوه ی هه بووه. له سالی ۱۸۴۷ یش ده بیته یه که م ناظیری مه کاتیبی عومومومی (۲).

له بنکۆلکردنی ژیا نی ئه سعده ئه فه ندی، ده گه یه نه ئه و راستیه که ناوبراو له نیوان سالانی ۱۸۴۱-۱۸۴۸ نه قیبولئه شراف بووه و له گه ل ئه وه شدا فارسی و عه ره بی باش زانیوه و هه زیکی له راده به ده ری بوو کتیب و کۆکردنه وه ی ده ستنووس و به ره مه می زانیان هه بووه، له هه مان کاتدا له کۆتاییه کانی ته مه نیدا پله و پایه یه کی گه وره ی له شیوه ی وه زیر له ده ولئه تی عوسمانیدا هه بووه. له سه روه ندی گه شه کردنی کتیبخانه که ی و له و کاته ی ئه و ناظیری مه کاتیبی عومومومی به بووه، نالی له و سالانه دا په یوه ندی باشی له گه ل هه بووه، په یوه ندیه که ش و پیرای ئه و خالانه ی سه ره وه که نالیان له و نزیك کردۆته وه، له گه ل ئه وه شدا ئه سعده ئه فه ندی له به ر ئه وه ی خووی

شاعیر و وه رگێر بووه و که یفی به بواری میژوویش هاتوووه، وای کردوووه نالی له خووی نزیك بکاته وه. ئه و به ره مه ی نالی ش که ده رباره ی پادشاکانی عوسمانیه (نازانری به نه ظم بووه یان به په خشان)، زیاتر ده رفه تی ئه وه ی ره خساندوووه په یوه ندیه که یان پته و تر بی. له لایه ک نوسخه ی ده سته ته که لای ئه سعده ئه فه ندی و کتیبخانه که ی ده پارێزرۆ و له لایه کی تریشه وه خودی ئه سعده ئه فه ندی هه ولئ بوو ده دا که پاداشتیک بوو نالی له ده ولئه تی عوسمانی وه رگێرۆ. هه ولدانی ناوبراو بوو ته رخان کردنی پاداشتیک یان مووچه یه ک بوو نالی، به دلئایی نیشانه ی به هیزی په یوه ندی نیوانیه. ره نگه هه ر ئه وه شه وای کردبۆ داوای مردنی ئه سعده ئه فه ندی و هاتنی که مال ئه فه ندی وه ک مودیری مه عاریف، جاریکی تر په یوه ندی نالی و ئه و دامه زراوه یه و به پریه به ره که ی پته و تر ده بی و ده بیته هوی له دا ی کبوونی پیشه کی و سه ر نه جه کانی نالی له سه ر کتیبی مناظر الانشاء.

له نامه که ی نه قیبولئه شراف ئه سعده ئه فه ندی که له ۱۸۴۷/۱۱/۱ بوو سه داره تی عوزما تیردراوه (Ah-mad, 2017, 50) تا یارمه تی نالی بدرۆ، چه ند ده رپرنیک هه ن که نیشانه ی ئه وه ن په یوه ندی نیوان ئه و دوو که سه پته و بووه، ئه و ناوی نالی وه ها ده هیئۆ: "اصحاب درایت و کمال و ارباب فضل" بوو کتیه که یش و پیرای په سنیکی زۆر، ئاماژه به وه ده دات ئه و ریساله یه ی نالی له خه زانه ی کتیبی شاهانه دا به ریته روو و به و هوی وه و له به ر ئه وه ی نالی که وتۆته ته نگاسی و نه بوونیه کی زۆر، بووه داوا ده کات که ته گبیریک بکری و هاوکاری بکری (I. DH.00133). دواتر په زامه ندی ده درۆ که ئه ندازه ی ۲۰۰۰ یان ۲۵۰۰ قرووشی پی به خشرۆ (سه رچاوه ی پیشوو). له م دوو لاپه ره یه ی به لگه نامه په یوه ندیه که زۆر روون ده بیته وه و ئاماژه ش به وه نادا که له سلیمانیه وه هاتوووه، وه ک ئه وه ی ماوه یه ک بی نالی له ئه سته نبول نیشه ته جی بووی (۳).

۳-۲-۳ په یوه ندی به شاعیر و که سایه تیه کورده کانی دانیشه تووی ئه سته نبول
 ۳-۲-۱ په یوه ندی نالی به ئه حمه د پاشای بابانه وه

خرا، بۆ دووهه‌مجار له ساڵی ۱۸۴۱ كرایه‌وه میری بابان و له ئاداری ساڵی ۱۸۴۲ چاریکی دیکه لادرایه‌وه و له نیوهی دووه‌می هه‌مان ساڵیش دیسان كرایه‌وه به پاشای سلیمانی تاوه‌كو هێرشی والیی به‌غدا بۆ سه‌ر كۆیسنجاق (حوزه‌یرانی ۱۸۴۶) هه‌ر حوكمرانی ئه‌ماره‌تی بابان بوو (عه‌بدوڵلا، ۲۰۲۲، ۱۹). دوا‌ی ئه‌وه له پۆسته‌كه‌ی نامینی و به‌گۆیره‌ی به‌لگه‌نامه‌یه‌كی عوسمانی كه میژووی مانگی موچه‌په‌می ساڵی ۱۲۶۶ی كۆچی به‌رامبه‌ر مانگی یازده‌ی ساڵی ۱۸۴۹ی له‌سه‌ر نووسراوه، ناوی ئه‌حمه‌د پاشا به قایمقامی پیشووی سنجاقی سلیمانی هاتوو و تیبدا نامه‌ی ناوبراوی تیدا‌یه بۆ گه‌نجینه‌ی به‌غدا كه ئاماژه به‌وه ده‌دا شه‌ش مانگه‌ بپری ۷۵۰۰ قرووشی وه‌ك موچه‌ بۆ ته‌رخان كرابوو (۴) وه‌ستاوه، ئیستاش باری دارایی باش نییه و پێویستی به‌و پاره‌یه و داوا ده‌كا كه بۆی خه‌رج بكهن (I..MVL.00161).

ئه‌حمه‌د پاشا یه‌كسه‌ر بۆ ئه‌سته‌نبۆل نه‌فی نه‌كراوه، به‌لكو سه‌ره‌تا ئێردراوه‌ته ئه‌درنه، پاشان په‌زامه‌ندی دراوه كه له ئه‌سته‌نبۆل نیشه‌ته‌جێ بێت. به‌گۆیره‌ی به‌لگه‌نامه‌یه‌ك كه میژووی ۱۲۶۵/۱/۳۰ی كۆچی (ده‌كاته به‌رامبه‌ر ۱۸۴۸/۱۲/۲۶ز) ئاماژه به‌وه دراوه كه (پیش ئیستا سوله‌یمانیه‌لی ئه‌حمه‌د پاشا بۆ ئه‌درنه ئێردرابوو، به‌لام به‌ سایه‌ی حه‌ززه‌تی شاهانه ده‌بریته ئه‌سته‌نبۆل و له‌وێ نیشه‌ته‌جێ ده‌بیت، به‌و هۆیه‌وه ئه‌و موچه‌یه‌ی بۆی ته‌رخان كرابوو له ئه‌سته‌نبۆل و له گه‌نجینه‌ی ئه‌وێ ده‌بی) (A.}MKT.MHM.00009.00035.001). له‌م به‌لگه‌نامه‌یه به‌ ديار ده‌كه‌وێت كه هه‌ر خۆیه‌تی و دوا‌ی ئه‌مه ده‌رده‌كه‌وێت كه له ۱۲۶۷/۶/۲۰ی كۆچی (به‌رامبه‌ر ۱۸۵۱/۴/۲۲ز) خانه‌واده‌ی ئه‌حمه‌د پاشا له به‌غدان و ئه‌حمه‌د پاشا نامه‌یه‌ك بۆ ده‌سه‌لاتدارانی عوسمانی ده‌نووسێ و باس له په‌رێشانحالی خانه‌واده‌كه‌ی ده‌كات و داوا ده‌كات پێگه‌یان بدن به‌ره‌و ئه‌سته‌نبۆل بچن. دواتر په‌زامه‌ندی ده‌درین و داوا له والیی به‌غدا ده‌كری كه له‌و رووه‌وه هاوكارییان بكهن (I..DH..00232).

له ۱۲۶۷/۱۰/۵ی كۆچی كه ده‌كاته به‌رامبه‌ر ۱۸۵۱/۸/۳، هه‌ر دوو والیی به‌غدا و موشری سوپای عێراق- حیجاز

په‌یوه‌ندی نالی به ئه‌حمه‌د پاشای بابان، ده‌كری له زۆر لایه‌نه‌وه سه‌یر بكری. باشت‌ترین گۆشه‌نیگا دیوانه‌كه‌یه‌تی كه ئه‌و له ساڵی ۱۸۳۸ ئه‌و كاته‌ی سلیمان پاشا ده‌مری، شیعی "تا فه‌له‌ك ده‌وری نه‌دا سه‌د كه‌وكه‌بی ئاوا نه‌بوو" له شینی ئه‌ودا ده‌نووسێ و وێرای ئاماژه‌دان به‌ مردنی سلیمان پاشای بابان، باسی هاتنه‌ سه‌ر ته‌ختی ئه‌حمه‌د پاشای كورپشی ده‌كات:

تا چه‌مه‌ن پیرا له‌سه‌ر ئه‌صلی دره‌ختی لانه‌دا
 فه‌رعی تازه‌ خورپه‌م و به‌رز و بۆله‌ند بالآ نه‌بوو
 تا سوله‌یمانیان نه‌بوونه‌ سه‌دری ته‌ختی ئاخیره‌ت
 ئه‌حمه‌دی موختاری ئیمه‌ شاه‌ی ته‌خت ئارا نه‌بوو
 قیصه‌ بێ په‌رده و كینایه‌ خۆشه‌ شاه‌ی من كه‌وا
 عادیلی بوو قه‌ت عه‌دیلی ئه‌و له دونیادا نه‌بوو
 تا ده‌گاته:

وه‌ك قیاسی‌کی كه موثبه‌ت بێ، نه‌تیجه‌ی بێته‌ جێ
 حه‌مدولیللا شه‌ه كه عالی جابوو، خالی جا نه‌بوو

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶، ۳۷۳)

ئه‌مه ده‌رخه‌ری خۆشه‌ویستییه‌کی به‌تینی نالییه بۆ سلیمان پاشا و هه‌روه‌ها بۆ ئه‌حمه‌د پاشای كورپشی. له لایه‌کی تریش شیعی (موشه‌خه‌ص له‌شكري خه‌ططت له‌سه‌ر ته‌سخیری بالآیه / كه‌ طورپه‌ی "میری میران" ت نیشانه‌ی ئه‌بتی طوغرایه) (سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ۵۶۵). هه‌ر خۆشه‌ویستی نالییه بۆ بابانه‌كان، ئه‌گه‌رچی گومان هه‌یه كه بۆ مه‌حمود پاشای بابان بێ، به‌لام پایه‌ی میری میران به‌گۆیره‌ی به‌لگه‌نامه‌یه‌کی عوسمانی له ۱۲۵۲/۱۲/۲۹ی كۆچی (كه‌ ده‌كاته به‌رامبه‌ر ۱۸۳۷/۴/۶) دراوه‌ته سلیمان پاشا و ئه‌حمه‌د پاشای كورپ (HAT.0471). وا دياره دوا‌ی هاتنه‌ سه‌ر كاری ئه‌حمه‌د پاشا، بارودۆخی سلیمانی ئاسایی نابێ و ململانی ده‌كه‌وێته‌ ئیوان ئه‌حمه‌د پاشا و عه‌بدوڵلا پاشا. ئه‌و ماوه‌یه‌ی كه نالی له سلیمانی بووه، نایتری كه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل ئه‌حمه‌د پاشا تیک چوو‌بیت، ئیدی له‌ چله‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م، نالی سلیمانی جێ ده‌هێلێ و ئه‌حمه‌د پاشایش تا ساڵی ۱۸۴۶ وه‌ك ده‌سه‌لاتداری سلیمانی ماوه‌ته‌وه، كه بۆ جاری یه‌كه‌م له ساڵی ۱۸۳۸ بوو به‌ میری بابان، به‌لام ساڵی ۱۸۴۰ لێ

دهمپیتتهوه، بهلام پپووستی به یارمهتی ههیه و دهولتهتی عوسمانیش روونکردنهوه و داواکارییه که ی قبول کردوووه (I..HR..00091).

ئهوهی چینگهی سهرنجه ئهوهیه که خۆدزکۆیش ئهوه دهمههی له پاریس ئهحمهه پاشای دیوه، باسی له نهخۆشییه که ی کردوووه (ئهحمهه خان وپرای ئهوهی به دهست نهخۆشییه کی سهختهوه گیرۆده بوو که زۆربهی جار پاشای ناچار دهکرد له ناو نوین ههلبستیتتهوه.) (خۆدزکۆ، ٢٠٠٥، ٦١) کهواته بهپیی بهلگهنامهی عوسمانی و قسه که ی خۆدزکۆیش ئهحمهه پاشا نهخۆش بووه و پری تیدهچی ههر بۆ چارهسهری نهخۆشیش سهردانی ئهوی کردب. سهبارهت به سالی سهفهره که ی پرونه لهو سالهدا خۆدزکۆ له پاریس بووه، چونکه ئهوه (له نیوان سالانی ١٨٥٢ تا ١٨٥٥ له وهزارهتی ههندهرانی فرانسای وهکوو پپووری کاروباری رۆژهلات کاری کردوووه، که ههر لهو ماوهیهدا بووه توانیویهتی فیزه بۆ ئهحمهه پاشای بابان وهبرگری و داوهتی فرانسای بکات) (سهرچاوهی پپشوو، ٤٣).

له بهلگهنامهکاندا وا دیاره ئهحمهه پاشا ئهوه ماوهیه له ئهستهنبول بووه و هپشتا هیچ پۆستیکهی دهولتهتی وهرنهگرتوووه، تهناهت تا سهرهتای سالی ١٨٥٦ یش. له بهلگهنامهیه کهدا که میژووی ١٢٧٢/٧/١٧ ی کۆچی (١٨٥٦/٣/٢٤) لهسهره، جاریکهی تر موشیری سوپای عیراق و حیجاز و والیی ئیلایهتی بهغدا داواکارییان بۆ سهدارهت بهرز کردۆتهوه و داوای ئهوهیان کردوووه که موچه که ی ئهحمهه پاشای قائیمقامی پپشووی سلیمانی پپووسته پهزنامهندی لهسهر بدری و بیدریتی، بهتایهت که ناوبراو ئیستا نیشهتیجی ئهستهنبول و خانهواده و مندالی زۆرن و پپووستی پپی ههیه و ناوبراو که سیکهی بهتوانا و لیتهاتوووه له رووی ئیدارییهوه و شایستهی ئهوهیه کاریکی دهولتهتی پپی بسپردری (MVL.00297.0075.001). دیاره دواچار دهولتهت پهزنامهندی دهنوینی و له کۆتایی نیسانی سالی ١٨٥٦ به والیی یهمن دادهمهزری (I..MMS.0007). کهواته ههتا ئهوه ساله، ئهحمهه پاشا له ئهستهنبول بووه. هینانهوهی ئهه زانیاریانه له پری بهلگهنامهکانی

محمد نامیق پاشا، داوا له خهلافهتی عوسمانی دهکهه که کاریک به ئهحمهه پاشای قائیمقامی پپشووی سلیمانی و عهبدووللا پاشا له ئهنادۆل، یان عهزهبستان دوور له ولاتی خویان بسپرن، چونکه ههر دووکیان که سی لیتهاتوون و ئهحمهه پاشا خاوهن درایهت و فهتانهته و عهبدووللا پاشایش دۆستی سهلتهتهتی عوسمانیه. دواتر له لایهن سهدارهتی عوسمانیهوه پهزنامهندی دراوه بهوهی که کاریکیان پی بسپرن و داباغمهزری (I..MVL.00219).

ئهمین زهکی بهگ پپی وایه نامیق پاشای والیی بهغدا له سالی ١٢٦٧ ی کۆچی (دهکاته بهرامبهه ١٨٥١ ز) ههر دوو برا ئهحمهه پاشا و عهبدووللا پاشا بانگی بهغدا دهکات و دواتر دهیانتریتته ئهستهنبول (زکی بگ، ٢٠١٠، ٩٣). دواتر وا دیاره ئهحمهه پاشا له ئهستهنبول دهگیرسیتتهوه و له ١٢٦٨/١/١٨ ی کۆچی (بهرامبهه ١٨٥١/١١/١٣ ز) نامهیه که بۆ سهلتهتهتی عوسمانی دهنووسیت و زۆر منهتدارانه و سوپاسگوزارانه داوایه کی غولامانهیان لی دهکات که سی کوره که ی له بهغداوه هاتووونهته ئهستهنبول و داوا دهکات که له مهکتهبی ههر بییهی عهسکهریه بخوینن و له نوپوه تۆماریان بکات، وه که خۆی ئامازهی پی داوه دهیهوی خزمهت به بواری سهربازی بکهه و بنه چرایه که بۆ دهولتهت، که ئهوه هیوا و ئاواتی له میژینهی بووه. (A..MKT.NZD.00046.00001.001)

وا دیاره دواتر ئهحمهه پاشا هیچ کاریکی ئهوتوی پی نه دراوه و له بهلگهنامهیه کهدا که میژووی ١٢٦٨/٥/٥ ی کۆچی (دهکاته بهرامبهه ١٨٥٢/٢/٢٦ ز) لهسهره، هاتوووه که ئهحمهه پاشا ماوهیه که لهمهوبهه داوای ئهوهی کردبوو که ریگهی بدهن به مه بهستی چارهسهری نهخۆشیی سهردانی ئیتالیا بکات، بۆیه له لایهن دهولتهتهوه پهزنامهندی دراوه بهوهی سهفهر بکات (HR.MKT.00043.00049). لهم بهلگهنامهیهدا ناوی ئهحمهه پاشا به موتهسهریفی پپشووی سلیمانی و میری میران هاتوووه. دواي تپهپرینی چهند مانگی که له سهفهره که ی و له ئیلوولی ههمان سالدا نامهیه که بۆ دهسهلاتدارانی عوسمانی دهنووسیت که ناوبراو به ناچاری و بۆ ههواگۆرکی سهردانی ئیتالیا کردبوو، سههرهتا دهچیتته ناپولیا و لهوی لهسهر ریتمایی پزیشکهکان

پاشای بابان (که ئه و به ئه حمه د خان ناوی ده یا) له پاریس دیوه. ”له سووریا، له شام زانابه کی به ناوبانگی کوردی لیه، مه لا خزر که چاکتر به نازناوه ئه ده بییه که وه نه علی ئه فهندی ناسراوه.... ئه حمه د خان که به خوئی نه علی ئه فهندی ده ناسن، واده ی پئ داوم پیوه ندیم له گه ل ئه م زانا سه رده سه ته فیلولۆژناسه ی نه ته وه که ی بۆ دروست بکات“ (خۆدزکو، ٢٠٠٥، ٦٢)

دیاره نالی دوو سالی ش دوای بوونی ئه حمه د پاشا به والیی یه مهن، هیشتا نه چۆته حیجاز، ئه حمه د پاشایش دوای نزیکه ی پینج سال و له ١٢٧٧/٥/٣ ی کوچی (به رامبه ر ١١/١٧/١٨٦٠ ز) له نامه یه کدا بۆ ده سه لاتداری عوسمانی داوای ئه وه ده کات که ئه و نزیک پینج سال له مه وه به وه ک والیی یه مهن دامه زراوه و خویشی هه ر نه خو ش بووه و ناسازگاری که شوه وه وای یه مهن زیاتر بیتاقه تی کردوو و داوا ده کات یان بۆ شوینکی تر بیگوینه وه، یانیش ریگه بدن به ته وای بگه رپه ته وه ئه سه ته نبول (A. MKT.UM..00436.00074.001). دوای دوو هه فته دیاره داواکاریه که ی په چاو کراوه.

له مه وه ده رده که ویت ئه گه ر له قوناغی یه که مدا په یوه ندی له نیتوان نالی و ئه حمه د پاشادا هه بووین، ئه و له سه ره ختی ده رچوونی ئه حمه د پاشا له کوردستانه وه بۆ باری نه فیکردنیه تی که سه ره تای سالی ١٨٤٩ یه، تا سه فه رکردنی به بیانوی نه خو شیییه وه بۆ ئه وروپا.

ئهم دیده نییه ی نالی و ئه حمه د پاشا له سه رچاوه ی تریشه وه ئاماژه ی بۆ کراوه. له که شکۆلکی شیعری کوردی له کتیبخانه ی به رلین پارێزراو که میژووی نووسینه وه ی بۆ سالی ١٩٠٦ ده گه رپه ته وه، ئاماژه به کورته ژبانی نالی دراوه و تیدا هاتوو که نالی ”بۆ په یداکردنی بزوی ژبان و گوزه ران ئاسانی، له نیشتمان ده رچوو و سه رده میک که ئه حمه د پاشای به بان له ئه سه ته نبول بووه، ئه ویش چۆته ئه وئ و دواتر له وپوه چۆته مه دینه“ (Ms. or. oct. 1212).

له پرووی میژووی زاره کیشه وه، مسته فا حه مه بۆر له پیشه کی دیوانی کوردیدا له دوو شویندا ئاماژه به وه ده دا که ”پیوه ندیی کوردی له گه ل دوا پاشای بابان ئه حمه د پاشادا زۆر خو ش و له لای ئه و پادشایه به رپز بووه. له

عوسمانی، وپرای ئه وه ی زانیاری تازه بوون سه به ره ت به ئه حمه د پاشای بابان له ئه سه ته نبول، له گه ل ئه وه شدا ده گه یه ئه و راستیی هه تا نزیک له و ماوه یه نالی ش له ئه سه ته نبول بووه. بیگومان ئه گه ر له نیتوان شام و ئه سه ته نبولیش له هاتوچۆدا بووین، کیماسییه ک نییه، ئه وه نده هه یه له م ماوه یه دا ئاگاداری ئه حمه د پاشا بووه و ئه و بۆچوونه ش راست ده رده چی که هاتوچۆ دیوانی ئه حمه د پاشای له ئه سه ته نبول کردوو. ته نانه ت به پپی گوته ی سه ید تاهیری هاشمی، نالی له ئه سه ته نبول له گه ل ئه حمه د پاشای بابان ناسیاوی و په یوه ندیی زیاتر له گه ل گه وره پیاوانی کوردی عوسمانی په یدا ده کات و هه ر ئه و په یوه ندیی هه ش وا ده کات که به ره مه کانی نالی له خاکی عوسمانیدا بلۆبنه وه (کیهان فرهنگی، ١٣٦٥، ٨). به لام به بۆچوونی ئیمه نالی زۆر پیش ئه حمه د پاشا هاتۆته ئه سه ته نبول (٥) و ئه و کاته ی ئه حمه د پاشا له کو تایی چله کانی سه ده ی نۆزده دا له شاری سلیمانی له نیو مملانی و گیره و کیش ه دا بووه، نالی له ئه سه ته نبول بووه، به تاییه تی کو تایی چله کان که کتییی ”بعض فوائد عقلیه و نقلیه“ بۆ ئه سه د ئه فهندی نه قیبوله شراف، و ”مناظر الانشاء“ بۆ ئه حمه د که مالی ناظیری مه عاریف ده نووسن، هیشتا ئه حمه د پاشا نه هاتۆته ئه سه ته نبول، بۆیه له سه ره تادا نالی به هۆی ئه حمه د پاشا وه په یوه ندیی له گه ل کاربه ده ستانی عوسمانی دروست نه کردوو، ده شی دواتر و دوای هانتی ئه حمه د پاشا، نالی هاتوچۆ دیوانه که ی کردین. له لایه کی تره وه ئه گه ر ئه حمه د پاشا هینه په یوه ندیی له گه ل کاربه ده ستانی دانیشه تووی ئه سه ته نبول پته و بووه، بۆچی ته نیا له رپی کاربه ده ستانی به غداوه - هه ردوو والیی به غدا و موشیری سوپای عیراق- حیجاز، دوو جار، جاریکیان له سالی ١٨٥١ و جاریکی تر له سالی ١٨٥٦ داوای پئ سپاردنی کاریک بۆ ئه حمه د پاشا ده کری؟ له کاتیکدا ئه سه ته نبول پر بووه له کاربه ده ست و له نیو ئه رشیفی عوسمانیشدا ئه وه ی تاییه ت بی به ئه حمه د پاشا وه هیچ هه ولکی و نا باینی.

زانیاریه کانی ئه م به لگه نامه یه نزیکمان ده کاته وه له بۆچوونه که ی خۆدزکو که له سالی ١٨٥٣-١٨٥٤ ئه حمه د

له چاوی (پوودبار)م (نووری) دیتن وهفته تاري بئ
 ئەمیش با ماجه رای هیجرانی (نووری پوودباری) بئ
 چ میعمارانه بۆ تهعمیری که عبه ی دڵ ده چیتنه حج
 خودا یار و مه ده دکار و نیگه همداری عه ماریسی بئ
 به وهفتی ته لبییه مهستی شو هوودی (صبغة الله) بئ!
 به گاهی ته روییه سیپری (یدالله) ده ستیاری بئ
 تا ده گاته نه وهی:

به کویری دوور له (نووری) مایه وه (نالی) له می، یاره ب
 فویوضی تۆزی ریگه ی کوحلی چاوی ئەشکباری بئ!
 (سه رچاوه ی پیشوو، ٦٣٥-٦٣٦)

له شهرحی دیوانه که دا به ته واوی پروون نه کراوه ته وه و،
 نووری و صیغه توللایان لئ تیکه ل بووه ئەم هه له یان
 له بهر نه بوونی زانیاریی به سه ردا تپه ریوه. بۆیه له
 گه رانپیکدا له نپو ئەرشیفخانه ی عوسمانی بۆ یه که م جار
 دیوانی ته واوی شیعره کانی نووری پروودباریمان دۆزییه وه
 که خۆی ناوی صیغه توللایه و مه خله سی شیعریشی
 (نووری)یه و به مه لا صیغه توللای پروودباریش ناسراوه.
 ناوبراو دیوانتیککی شیعره ی به زمانی فارسی هه یه و زۆریه ی
 شیعره کانی له په سنی ”عارف حکمهت“ ی شیخولئیسلامی
 ئەوسای عوسمانی نووسیوه. خۆیشی ئاماژه به وه ده دات که
 ئەو کاته ی هاتۆته ئەسته نبۆل عارف حکمهت پشتیوانی
 کردوو، بۆیه زۆرتیرین شیعره ی بۆ ئەو نووسیوه. بۆ
 پاپشتی بۆچوونه که ی ئیمه که ناوبراو خاوه نی دیوانتیککی
 شیعریه، له کتیبی ”ایضاح المکتون“ ته نیا ئەوه نده ی
 له سه ر گوتراوه که دیوانتیککی ده ستخه تی هه یه (البغدادی،
 ؟، ٥٣٥)، ئەو سه رده مه ی که نووری له ناوچه ی هه ورامان
 و سه نه هاتۆته خاکی عوسمانیه کان، ئەو سه رده مه یه
 که ژماره یه کی زۆر زانی کوردی وه ک سه نه وییه کان،
 مه ردۆخییه کان، به ماله ی عه بدولقادی موهاجیری سه نه یی
 و زۆر زانا و که سایه تی تر له وه سه رده مه دا کۆچ ده که ن
 و به شیکیان له باشووری کوردستانی ئیستا و به شیکی
 تریان له به غدا و هه ندیکیشیان دواتر له ئەسته نبۆل
 ده گیرسپینه وه. به گویره ی دیوانه ده ستخه ته که ی نوورییش،
 ناوبراو نه قشبه نده ی بووه و شیعره ی بۆ مه ولانا خالید
 نووسیوه، له هه مان کاتیشدا شیعره ی له په سنی شیخ

ئهسته مبول و له پارسیس سه ری لئ داوه” (حه مه بۆر،
 ٢٠١٠، ٢٦) و ”له زۆر له سه رچاوه ده مییه کانه وه بیستوو مه
 که کوردی له سه ردا نه که ی ئەسته موولیدا بۆ لای ئەحه مد
 پاشای بابان چاوی به زۆر له هۆنه رانی وه ک نالی و
 حاجی قادری کۆیی و که یفی و هه یی تورکیش که وتوو،
 به تایبه تیش دیده نی کردوون” (سه رچاوه ی پیشوو، ٢٩).
 لیره دا ئەم بۆچوونه راست ده بئ به وه ی که کوردی
 دیده نی ئەحه مد پاشا و نالی کردبئ، به تایبه تی له وه دا
 که وه ک ده گوترئ کوردی له سالی ١٨٥٩ دا مردوو
 واته پیش ئەو میژوو ئەم یه ک دوو جاره سه ردانی
 ئەسته نبۆل کردوو، به لام پیش ئەو میژوو حاجی قادر
 و که یفی هیشتا نه هاتوون بۆ ئەسته نبۆل. ری تیده چی
 راسته وخۆ دوا ی هاتنی ئەحه مد پاشای بابان بۆ ئەسته نبۆل
 خه لکیک بۆ دلدانه وه ی سه ردانیان کردبئ، چ ئەو کاته ی
 له ئەسته نبۆل بووه و چ ئەو کاته یشی چۆته پارسیس و
 ئەوروپا.

قۆناغی کۆتایی ژبانی ئەحه مد پاشا، والیی شاری
 ئەده نه یه و ناوبراو به گویره ی به لگه نامه یه کی عوسمانی
 له ٩ی تشرینی دووه می سالی ١٢٩١ی رۆمی (که
 ده کاته به رامبه ر ١٨٧٥/١١/٢١) له ئەده نه کۆچی دوابی
 کردوو (A. MKT.MHM.00498.00074.003) و هه ر
 له ویش نێژراوه (٦). ئەمه ئەوه مان پی ده لئیت که نالی
 له قۆناغی گه رانه وه یشی بۆ ئەسته نبۆل له سالی ١٨٧٣
 ده رفه تی په یوه نیدی به تینی له گه ل ئەحه مد پاشا نه بووه،
 چونکه ئەوسا ئەحه مد پاشا له ئەده نه ژیاوه و نالییش
 له ئەسته نبۆل.

٣-٢-٢- په یوه ندی نالی به شیخ نووری پروودباریه وه

شیخ نووری پروودباری؛ شاعیر و زانایه کی کورد بووه،
 مامۆستایانی موده رپس له شهرحی دیوانی نالیدا ئاماژه یان
 به وه داوه که له شیعره که دا ناوی نووری و صبغة الله
 هاتوو و گومانی ئەوه یان کردوو که سیبغه توللا باوکی
 نووری بووه و به پی گه رانه وه ی مه سه وود محه مه دیش
 شیخ نووری پروودباری به یینک له کۆی ژیاوه و پیاویکی
 به رچاو و ریزلنگیراو بووه (مدرس وعبدالکریم، ١٩٧٦، ٦٣٣)،
 نالی شیعریککی بۆ ئەم شیخ نوورییه نووسیوه که ده لئ:

له شیعره کانیدا ده بیژنی که خو شه ویستییه کی زۆر به تینی بو عارف حیکمهت ههیه و مه حاله به پیتی ئه و شیعرانه بی که ئه سته نبولی جی هیشته بی، له و روانگه وه نالییه که ئه گهر شیعیکی وا به سۆزی بو ئه و نووسی بی بو سه فه ری حه جی، له گینه که په یوه ندییه که یان ئه وه نده به تین بووبی و ئه و ماوه ی که نالی له ئه سته نبول بووه، په کترین دیبی و په یوه ندییان به یه که وه هه بووبی. چونکه خو ی له کو تایی شیعره که دا ده لئی به هوی دوورییه وه له نووری ئه وه نده گریاوه ئاوی چاوی داها ت و کویر بوو و به کویری لیر ه ماوه ته وه به ته نها. ده سا خوا یه به ره که تی توژی ریگه ی سه فه ری حه جی نووری بکه به که له ی چاوی پر له فرمی سکی بو ئه وه ی رۆشنا یی تی بکه و پته وه. له وه دا ده بینین که دوورییه که چه نده به ئازاره، هیوا ی ئه وه نده ی شی هه یه که فویوضی توژی ریگه ی سه فه ر بیته کلی چا و.

سالی ۱۸۴۸ نووری روودباری له ئه سته نبول بووه و هه مان سالی ش نالی له ووی بووه، عارف حیکمه تیش ماوه ی هه وت سالی و چوار مانگ و سنی رۆژ له تیوان (MK. ۱۸۴۶/۱۱/۲۱ - ۱۸۵۴/۳/۲۴) شیخولئیسلام بووه (AE.id.57.82)، ئه م شیخولئیسلامه په یوه ندییه کی باشی له گه ل (کاتب) ی شاعیر و نووری شاعیر هه بووه و یارمه تی هه ردووکیانی داوه. پیده چی له و نیوانه شدا نالییش به هوی ئه وان ه وه په یوه ندی ی زیاتر له گه ل کار به ده ستان و که سایه تییه کانی ئه وسای ئه سته نبول پته وتر کرد بی. له لایه کی تره وه نووری شاعیریش شیعیکی تاییه تی بو ئه حمده که مالی وه زیری مه عاریفی عوسمانی نووسیوه، واته هاوشیوه ی نالی دیاره ئه ویش په یوه ندییه کی باشی له گه ل که مال ئه فه ندی هه بووه و له دیری کدا له په سنیدا ده لئی:

نقاد کمالات کمال آنکه نماید

اقرار بفضل هنرش هر که بخواهی

(نوری، ده سته خه ت، ۱۰)

۳-۲-۳ نالی و کاتبی شاعیر

”کاتب“ ی شاعیر که په کیک بووه له شاعیرانی کلاسیکی کورد و خه لکی سلیمانی بووه و دوا ی نه مانسی بابانه کان

عه بدولره حمانی تاله بانیش نووسیوه. له گه ل ئه وه شدا به گویره ی حیسابی ئه بجه دی و له که ناری شیعیکی کدا سالی نووسیینه که ی نووسیوه که سالی ۱۲۶۴ ی کوچییه (ده کاته به رامبه ر ۱۸۴۸ز)، واته ئه و سه رده مه ی که له ئه سته نبول بووه، وه ک خو ی له ده سته پیکی قه سیده یه کی عه ره بیدا ده نووسیت: لما حلت بمحروسة اسلامبول حرس ت سلطنة سلطانها عن النزول والافول، نظمت هذه القصيدة واصفا فيها الطريقة العلية النقشبندية قدس اسرار اهلها الجليلة وهی المعبر بالخمرة الفارسية لأن احد حلقاتها سلمان الفارسی رضی الله تعالی عنه وانتقلت منها الی وصف صدرالدين وعون المسلمين مفتی الانام شیخ الاسلام عارف الحکمة ولی النعمة لزال عارفا بالله وولی نعمة الله (نوری، ده سته خه ت، ۲۳). دیاره ئه و سه رده مه هه مان سه رده می مانه وه ی نالییه له ئه سته نبول، بو یه زۆر له و رایه نزیک ده بینه وه که ئه م سه فه ره ی نووری بو حه ج له ئه سته نبول ه وه بووبی و دوور نییه هه ر به هاوکاری ی عارف حیکمه ته وه بووبی. نالییش وه ک ئه وه ی پیش هاتنی بو ئه سته نبول و یان هه ر له ئه سته نبول ه وه حه جی بو ری ک که وتبی، له شیعره که دا وه سفیکی وردی حه ج ده کات، که هه ر له وان ه ده وه شیته وه خو یان به کرده یی ئه و سه فه ره یان کرد بی، ئه گه ر چی مه سه وود محمه د پیی وایه نالی هه ر که له سلیمانی ده رچو وه بو حه ج ده رچو وه (محمه د، ۲۰۰۷، ۲۴)، به لام تیمه زیاتر بو ئه وه ده چین که نالی سه ره تا چۆته ئه سته نبول، به به لگه ی ئه وه ی کاتیک نالی کتیه که بو ئه سه عد ئه فه ندی نه قیولته شراف ده نووسی و هه رو هه له سالی ۱۸۵۷ وه کاتیک له شامه وه ده چیته مه دینه، ناوی به حاجی نه هاتو وه. ئه مه گومانیکه و هیشته پیویستی به ساغکردنه وه هه یه. نالی بو نووری روودباری ده لئی:

به وه قتی ته لبییه مهستی شو هوودی (صبغة الله) بی!

به گاهی ته روییه سیرپی (یدالله) ده ستیاری بی

فویوضاتی (صفا) و و (مهروه) ههروه ک ناودان ده م ده م

له یه نبوو عی دلی پر زه مزه مه ی میزابی جاری بی

(مدرس و عبدالکریم، ۱۹۷۶، ۶۳۶)

مه لا نووری ئه گه ر چی میژووی مردنی دیار نییه، به لام

واته ئه و ماوهیه کاتب له ئهستهنبوڵ بووه، ئه گهر چی میژووی مردنه کهی دیار نییه، به لأم ئه وه زانراوه که له سالی ۱۲۶۶ ی کۆچیدا ناوبراو له زیاندا بووه. په یوه ندیسی ئه میس له گه ل نالی خۆی له نووسینه وهی کتیبی مناظر الانشاءه کهی نالی به دهستی کاتبی شاعیر ده بینیته وه.

۳-۲-۴- په یوه ندیسی به حاجی قادری کۆیی و که سایه تیبیه کانی تری کورد

له نێو شاعیرانی کورددا، تا ئیستا ئه وهی زانراو بێ، حاجی قادری کۆیی زۆرتیرین جار ناوی نالی له شیعره کانییدا هیناوه که چوارده جار، جگه له و بۆچوونهی که خزمایه تیبی له تیوان مه ولانا خالید و نالی و حاجی قادر پشتراست ده کاته وه، ئه م گرنگیدانهی حاجی به نالی هه ر وا په مه کی نییه. له هه ندی له شیعره کان ئاماژهن بۆ دواي مردنی نالی، وه ک دکتۆر مه ولوود ئیبراهیم هه سن له توێژینه وهیه کی سه ره به خۆدا گه یشتۆته ئه وهی که ده گونجی حاجی، نالی دیت بێ و ئاگاداریی مردنی نالییش بووه (هه سه ن، ۲۰۱۲، ۱۵۵-۱۹۲).

به لأم تیمه پیمان وایه هه له یه که پیمان وابی سه ره تاي په نجا کانی سه دهی نۆزده حاجی قادر له ئهستهنبوڵ بووه. قوناغی یه که می ژیا نی نالی له ئهستهنبوڵ هیشتا حاجی نه هاتوو، له قوناغی دووه مدا ده شی که یفی (؟-مانگی دووی سالی ۱۸۸۳ز) (احمد، ۲۰۲۳، ۲۲۷) و حاجی قادر و که سایه تیبیه کورده کانی ئه وسای نیشته جی ئهستهنبوڵ، نالیان دی بێ، یان لانی که م ئاگاداریی کۆتاییه کانی ژیا نی و هه وائی مردنی بووبن، به لأم تا ئیستا هیچ به لگه یه کی یه کلاکه ره وه مان له بهر ده ستدا نییه که شایانی باس بیت.

۳-۳- قوناغی دووه می هاتنی نالی بۆ ئهستهنبوڵ

مه سه له ی جیگیربوونی نالی له ئهستهنبوڵ گه نگه شه ی زۆری له سه ره، به تاییه تی ئه گه ر له روانگه ی به لگه نامه کانه وه لیبی پروانین، مه رج نییه نالی ته نیا دوو جار سه فه ری ئهستهنبوڵی کردبێ، به لکو ده شی ئه و کاته ی له شام بووه، زیاتر له جارێک سه ری له ئهستهنبوڵ دابێ، ههروه ها له ماوه ی ئه و چه ند ساله یه کی له حیجاز ماوه ته وه ده شی سه فه ری کاتی بۆ ئهستهنبوڵ کردبێ، به لأم جاری کۆتاییه که ی ده ور به ری سالی ۱۸۷۳یه، له

رووی کردۆته ئهستهنبوڵ و بۆته کاتبی عارف حیکمه تی شیخوئیسلامی ده وله تی عوسمانی، هه ر وه ک خۆی ئاماژه به وه ده دا ”دهستی پیکه وت په لکیشی کردم و گه یاندمیه قوسته تنییه. ماوه یه کیش له و ئی سه راسیمه به هیوا ی ئه وه ی ده روویه کم لئ بکریته وه، سه ره گه ردان و چاوه پروان و بئ لانه و بانه ده سه وورامه وه. تا ئه نجام خدری پینوینیکه ر رابه ریی کردم و ئه ستیره ی به خته وه ریی بوو به هاوسه رم و بردمیانه ئاستانه ی کۆشک و سه رای شیخوئیسلام عارف حیکمه ت، که پیاویکی تاقانه ی چه رخی خۆی و خزمه تگوزار و دلنه واییکه ر بوو، شاره زای هه موو زمانان بوو، به وریایی خۆی که زانی فارسیی ده زانم، به فارسی هه وائی پرسیم و ناسیمی و له ژیا ن و به سه ره هاتم تیگه یی. زۆر دلنه واییی کردم و دالده ی دام و پرووی کردمه باری زانست و خویندن، هانی دام بۆ گوتن و نووسینی شیعر و غه زه لی فارسی و چه ند شیعر و غه زه لم به ناوی ئه وه وه رازانده وه و نووسیمن“ (قه ره داغی، ۲۰۰۸، ۱۹) هه ر وه ک خۆی ئاماژه ی پئ ده دا، دواتر که لکه له ی نیشتمان ده که ویته سه ری و بیری ولات ده کات و ده گه رپیته وه، ”ماوه یه ک له ولاتدا مامه وه، به لأم پاروویه کی بئ زلله م نه خوارد و ئاویکی بئ سزا و ئازار به گه روومدا نه چوو خواره وه، ئیتر دهستی هیوام له ولات و نیشته جیبوون تیبدا بری و به هۆی سه ته می برا و براده رانه وه نه مامی ئاره زووم له په گ ده ره ئینا و به هیوا ی رزگار بوون له و بارو دۆخه پاشکه وته و دواکه وته، ملی پیکه م به ره و قبیلله ی مه به ستم گرته وه به ر و به هه مان شوین و جیگه و ئاستانه ی ئه و پیاوه به رپیز و به خشنده شاد بوومه وه“ (هه مان سه ره چاوه و لاپه ره ی پیشوو) دواتر وا دیاره زۆر له شیخوئیسلام نزیک ده بئ و داوا ی لئ ده کات که شیعره کانی خۆی کۆ بکاته وه و دیوانیکیان لئ به ره م به ئینئ، ئه ویش پارچه شیعری به هار که له ستایشی پیغه مبه ر و چوار یاره که یدا گوتوو یه تی ده کاته سه ره تاي دیوانه که ی، که ئه مه له سالی ۱۲۶۶ ی کۆچی به رامبه ر ۱۸۴۹ ی زاینیدا بووه. له لایه کی دیکه وه خودی عارف حیکمه تیش له ته زکیره ی شوعه راپه که ی خۆیدا کورته ژیا نی کاتبی نووسیوه (ئه حمه د، ۲۰۲۱، ۲۲۸)، ئه مه ش ئاماژه ی ئه وه یه

یان پله‌وپایه‌یه‌کی به‌ریزان له حکومه‌تی عوسمانی هه‌بووه و راسته‌وخۆ به‌ئسته‌نبۆل، که ناوه‌ندی ده‌سه‌لات بووه، پابه‌ند بوونه، بۆیه نالی له دواى مردنیه‌وه تا نه‌مانی خه‌لافه‌تی عوسمانی، بۆته باسی سه‌رزاری ئەم که‌سایه‌تییه کوردانه:

عه‌بدولره‌حمان ناجم (۱۸۳۳-۱۸۹۵ز)

ئهو کاته‌ی ناوبراو له دیاربه‌کر سه‌روۆکی دادگای ئیستیئناف بووه، هه‌ینزی ترۆته‌ری کونسولێ ئینگلیز له‌ چه‌ند ده‌قه‌ریکی ولاتی کورده‌واری گه‌راوه و له‌ ئەنجامی ئەم گه‌رانه‌دا ئه‌وه‌ی لا گه‌لاله‌ بووه که کورد خۆینده‌واریان نییه و میلیه‌تیکی دواکه‌وتوو و به‌جی‌ماون، بۆیه راپۆرتیکه‌ ب‌لاو ده‌کاته‌وه و له‌ ناوه‌رۆکه‌که‌یدا کوردان به‌ نه‌فام و جاهیل له‌ قه‌له‌م ده‌دا، و ئاماژه‌ به‌وه ده‌دا کورد له‌ عیلم و پێشکه‌وتن بێ به‌شن. ئەم بۆچوونه‌ی ترۆته‌ر ده‌بیته‌ هۆی دلته‌نگی و بێزاری‌ی نووسه‌ر و پرووناکی‌یرانی کورد، له‌وانه‌ هه‌ر یه‌که له‌ که‌یفی جوانپۆیی، عه‌بدولره‌حمان ناجم و هه‌سه‌ن زوه‌دی له‌ پێگه‌ی رۆژنامه‌ی «ترجمان حقیقت» به‌ جیا وه‌لامی ده‌ده‌نه‌وه.

دواى نووسینه‌که‌ی که‌یفی، عه‌بدولره‌حمان ناجم-یش وتاریک به‌ زمانی تورکی به‌ناوی «وه‌لامیک بۆ کونسولێ به‌ریتانیا» له‌ رۆژی ۱۸۸۱/۹/۲۹ له‌ رۆژنامه‌که‌ ب‌لاو ده‌کاته‌وه و سه‌رتاپای نووسینه‌که‌ وه‌لامه‌ بۆ ترۆته‌ر و ناوی زۆر زانا و شاعیری کورد ده‌هه‌ینێ و ناوی نالی-یش له‌ ریزی شاعیرانی کورد ده‌هه‌ینێ و له‌ کۆتایی نووسینه‌که‌دا شیعریکی نالی ده‌هه‌ینیته‌وه و ده‌لی:

هيوادارين کونسول دواى ئه‌و زانباريانه، هه‌له‌کانی خۆی راست بکاته‌وه و به‌ هه‌چ جوړیکيش ليمان دلگران نه‌بێ و به‌م رسته‌یه‌ی نالی کۆتایی به‌ نووسینه‌که‌م ده‌ینم:

بۆچی نه‌گريم سه‌د که‌رهم دل ده‌شکينێ

بۆچی مه‌ی نه‌رژێ شیشه له سه‌د لاوه شکاوه.

(ناجم، ۱۲۹۸، ۳)

ده‌بینین شیعری نالی ئه‌وه‌نده کاریگه‌ریی له‌سه‌ر نووسه‌ر و که‌سایه‌تییه‌کی گه‌وره‌ی وه‌ک عه‌بدولره‌حمان ناجم

هیجازه‌وه ده‌چیته‌ ئه‌سته‌نبۆل و له‌وه‌ی ده‌مێنیته‌وه. به‌ به‌لگه‌ی کتیبی (عثمانلی مؤلفه‌ری)، که ئاماژه‌ی به‌وه داوه نالی له‌ ده‌وره‌یه‌ری سالی ۱۸۷۳ هاتۆته‌ ئه‌سته‌نبۆل. ئەم هاتن و مانه‌وه‌یه‌شی نزیکه‌ی چوار سالی خایاندوو. تا له‌ ئاکامدا له‌ ۱۸۷۷/۱۱/۲۳ له‌ ئه‌سته‌نبۆل کۆچی دوا‌یی ده‌کات و له‌ گۆرستانی قه‌ره‌جه‌ ئه‌حمه‌د ده‌نێژێ.

په‌نگه‌ پرسیا‌ری ئه‌وه‌ دروست بێ، نالی بۆچی هیجازی جێ هه‌شت و بۆ کۆتایه‌کانی ژيانی له‌ ئه‌سته‌نبۆل گیرسایه‌وه؟ وه‌لامی ئەم پرسیا‌ره‌ وه‌لامیکه‌ یه‌کلاکه‌ره‌وه نییه، چونکه‌ هه‌چ به‌لگه‌نامه‌یه‌که‌ باس له‌ هۆکاری مانه‌وه‌ی له‌ ئه‌سته‌نبۆل ناکات، به‌لام ده‌شی هه‌ندی سه‌ره‌داو هه‌بن په‌یوه‌ندیان به‌وه‌وه هه‌بوویت، له‌وانه‌: -کیشه و ئاشووب و گرفته‌کانی ویلايه‌تی هیجاز، به‌تایبه‌تی سه‌ره‌له‌دانی سه‌له‌فیه‌ت وه‌ک بزوتنه‌وه‌یه‌کی سیاسی.

-هاتنی بنه‌ماله‌ی شه‌ریف حوسین و مانه‌وه‌یان له‌ ئه‌سته‌نبۆل، که نالی په‌یوه‌ندییه‌کی به‌تینی له‌گه‌ل هه‌بوونه.

--ده‌شی نالی بۆ وه‌رگرتنی یارمه‌تییه‌که‌ هاتبێ، چونکه‌ زۆر جاران که‌سێک زیاتر له‌ سالیک له‌ چاوه‌روانی ته‌رخانکردنی بپه‌ یارمه‌تییه‌که‌ له‌ ئه‌سته‌نبۆل ده‌مایه‌وه و خه‌رجی مانه‌وه‌یشی له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی عوسمانی ده‌بوو. هه‌موو ئەمانه‌ ده‌شی هۆکار بن و له‌پال ئه‌وه‌شدا ده‌شی نالی هه‌ر وه‌ک هه‌زی خۆی، هه‌زی کردبێ له‌ ئه‌سته‌نبۆل بژیته‌ت و په‌نگه‌ له‌ رابردوودا که له‌ شام و هیجاز ژیاوه، ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ی بۆ نه‌په‌خسا بووبێ.

۴- نالی و شیعره‌کانی له‌ دیدی که‌سایه‌تییه‌ کورده‌کانی سه‌رده‌می عوسمانی

به‌هۆی ئه‌وه‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌ی نالی له‌ ئه‌سته‌نبۆل بووه، چ له‌ په‌نجاکان و چ له‌ هه‌فتاکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م، ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی بۆ په‌خساوه، تا راده‌یه‌کی باش بناسرێ، ئەم ناسرانه‌ی وای کردوو که دواى مردنیشی ناوی ون نه‌بیت و کاریگه‌ریی که‌سایه‌تییه‌ی و شاعیربوونه‌که‌ی له‌ زه‌ینی خه‌لکانیکه‌ مینیته‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی ئیمه‌ پیمان زانی بێ، ئه‌و که‌سایه‌تیانه‌ی خواره‌وه‌ که له‌ ئه‌سته‌نبۆل ژیاون،

بۆنەوۈ لى كىتپى «طبقات ادباى اكراد» دا(۷)، باسى ژيانى شاعىرى خوالىخۆشبوو و موحتەرەم دەخىتە روو (م، ۱۳۲۴، ۱۰). ھەرۈھالە كىتپەكەى خۆيدا بە ناوى «مقدمة العرفان» كە لى سالى ۱۹۱۹ بە زمانى توركى چاپ كراو، كىتپەكە ئەگەر چى تايبەتە بە زمانى كوردى شىۋەزارەكانى، بەلام ھەر لى لاپەرەى يەكەمدا محەمد مېھرى سەرسامىيى خۆى بە نالىي شاعىر ناشارىتەوۈ و تەننەت بە مامۇستا و پىشەنگى خۆى دادەنى. لىم رووۈ دەلى:

«لىم دونىايە فانىيەدا، ئاكامەكەى ھەموو كەس رىبوارە، بو ھەر رىبوارىكىش پاشىن و جىگرەوۈيەك و پەپرھوۈكى پىويستە. من لەنىو تەواوى بژاردەى خاوەن بىر و زانستەندان و كەسانى خاوەن زانست و بەصىرەتدا، تاجى سەرى ئەدىبانى كورد و بەلكو ۋەستاي تاكانەى نىو جىھانى شىعر، خوالىخۆشبوو «مەلا خدرى نالى» م كىرۋتە پىشەواى خۆم. لىو سۆنگەيەوۈ ۋە ھۆكارى ئەمەش ئەو فەرمائىشەيە كە دەفەرموۈت (الأرواح جندة...، ھتەد) (۸) واتە روو سەربازگەلى رىكخراون و دەتوانن پەى بە شتەكان بىەن و بە گوپەرەى پىويستى كار و مەسلەك و بىر و نىكى و سىرووشتى ئەدەبىيان لىكچوون ھەن. بەپراستى باسكردنى بىر ۋەزىر ئەو جۆرە زاتانە بىگومان جىگەى شانازى و سەرفرازىيە. لەژىر پۆشنايى گوتەى (خير الكلام ما قل ودل) واتە باشتىر گوتە ئەوۈيە كورت و مانادار بى، ئەوا سەبارەت بە ۋەستايى و تايبەتەندىيى ئەدىمان بەرپىز نالى، لى يەك دوو دىرى شىعرى ئەودا ئەو توانا و وىژدان و مەعرفەت و كۆگاي ھىمەتەدا دەردەكەوۈت.

جا شىۋاز و تەرزى ھەر كەسىكىش ۋەكوو رووچىك كارىگەرى لەسەر بەرھەمى ئەو كەسە دادەنىت، ئەمەش ۋەك رووناكى و نوورىك دىار و ئاشكرايە. ناوبراۋ نالى لى ماۋەى ژيانىدا بە ھىز و تىرامانى خۆى بۆتە ئەو پابەرە و بە قسەى سواۋ و بى كەلك و بى واتا خۆى خەرىك نەكردوۈ، تەننەت وازى لى خۆشىيەكانى دونىاش ھىناۋە و نەفسى خۆى لى بەرامبەر خواردن و خواردنەوۈش پراھىناۋە و بەو ھۆيەشەوۈ كەسىكى لەر

داناو، تەننەت لى كۆتايى نووسىنى نامەيەك بە زمانى توركى، يان نووسىنى رۆژنامەنووسىدا ۋەك گەواھىدان، دىرە شىعەرىكى نالى دەكاتە گولۇو و مىسكى كۆتايى نووسىنەكەى. ئەمە وىپراى ئەوۈى ئەم شىعەرە دەبىتە يەكەم شىعەرى نالى كە دواى سى سال لى مردنى لى رۆژنامەيەكى عوسمانى و لەنىو وتارىكى توركىدا بلاۋ بكرىتەوۈ.

ئەمىن فەزى بەگ (۱۸۶۲-۱۹۲۹ز)

ئەمىن فەزى بەگ بەر لى نووسىنى كىتپە ناودارەكەى (ئەنجومەنى ئەدىبانى كورد) لى چەند گۆڧار و رۆژنامەيەكى ئەوساى سەردەمى عوسمانى وتارى بلاۋكراۋەى ھەن، لى ژمارە (۱۱)ى گۆڧارى «كوردستان» دا وتارىكى بەناوى «كردستان بدبخت» نووسىو، تىيدا باسى لى زمانى كوردى كىرۋوۈ و لى كۆتايىدا ناوى نالىشى لەگەل ناوى ئەو شاعىرانەى كورد ھىناۋە كە كارەكانىان بە گىرگ تەماشادە كىرپن: «كارە ئەدەبىيەكانى مەلا ئەحمەدى جىزىرى، شىخ ئەحمەدى خانى، زانايەكانى ولاتى سلىمانى؛ شىخ مەرووف، شىخ حوسىنى قازى، ھەروا بىتەوۈ كارەكانى نالى و مەولەوى لى سەردەمى ئىستادا لىو كارە گىرگانەن كە بەرپىز و گىرگىيەوۈ تەماشادە كىرپن» (فىضى بىگ، ۱۳۳۷، ۱۲۹). لەلايەكى دىكەوۈ، ئەوۈندەى ئىمە ئاگادار بىن، ئەمىن فەزى يەكىك بوۈ لەوانەى كە دەستخەتى دىوانى نالى لا ھەبوۈ، بە بەلگەى ئەوۈى دەستخەتى دىوانى نالى پىشكەشى عەلى ئەمىرى دىار بەكرى كىرۋوۈ و لى لى چەپى لاپەرەى يەكەمدا نووسىويەتى: «فاضل عالىجناب على اميرى افندى يە حضرتلرینه عرض و تقدیم اولومشدر، فى ۱۷ حىران سەنە ۱۳۳۸، متقاعد مىر آلى سلیمانیهلى امین فیضى» (نالى، دەستخەتى دىوان، ۶۵۰).

محەمد مېھرى (۱۸۸۵-۱۹۵۷ز)

محەمد مېھرى لى ژمارە (۲)ى رۆژنامەى ژىن-ى ئەستەنبۇلدا لى پەراۋىزى لىكدانەوۈى شىعەرىكى نالى، ئاماژە بەوۈ دەكات كە شىعەرەكانى نالى تىكەلەيەكە لى شىۋەكانى كورد، بلباس و كرمانچ و شىۋەيەكى تايبەت و خۆشە، لەبەر ئەو ھۆيە نالى شاعىرىكى نەتەوۈيەى و شاعىرى تىرەيەك يان تەننا ھى سلىمانى نىيە. بەو

جۆریك له ناوومیدییهوه ده‌لێ: ئیمه ئەگەر دیوانی نالی بۆ خەلکی عه‌وام به‌جێ بێلین، ئایا چەند گەنجی کورد دەتوانی لێی تێیگات؟ بۆیه ده‌بێ ئەمڕۆ گەنجان خۆیان فێری عیلم و عیرفان بکەن و له‌وه بترازێ هیچ چاره‌سەری تر نییه (فوزی، ۱۳۳۷، ۲۸). له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ویست نووسەرانی کورمانجی ناخۆه‌ریش سه‌رسامی خۆیان به‌ نالیی شاعیر نه‌شاردۆته‌وه.

عه‌لی عیلمی فانیزاده (۱۸۷۷-۱۹۶۴ز)

له‌ کتییی ۱۵۰ نامهی عه‌لی عیلمی کورپی عه‌بدولباقی محمه‌د فانی (۹) بۆ ره‌زا تۆفیق، له‌ نامه‌یه‌کیدا باس له‌ که‌سایه‌تی نالیی شاعیر ده‌کات. عه‌لی عیلمی (۱۰) یه‌کێکه‌ له‌وه که‌سایه‌تییه‌ کوردانه‌ی که‌ له‌ سه‌رده‌می خۆیدا خۆی و برا و بنه‌ماله‌که‌ی رۆژێکی گه‌وره‌یان گێراوه و ناوبراو سه‌رسامبوونی خۆی به‌ نالی و شاعیرانی دیکه‌ ناشارێته‌وه. له‌ نامه‌یه‌کی ئەده‌بیدا به‌ زمانی تورکی، که‌ له‌ ۱۸ نیسانی سالی ۱۹۳۷ه‌وه نووسیبوه‌تی، دوا‌ی باسکردنی چەند لایه‌نێکی ئەده‌بی و ناوه‌یتانی چەند که‌سایه‌تییه‌کی تورک، ئاماژه‌ به‌ نالیی شاعیر ده‌کات و ده‌لێ:

نالی سوله‌یمانیه‌لی شاعیرێکی بۆ ئەحمه‌د پاشای کورپی سوله‌یمان پاشای بابان نووسیبوه، شاعیرێکی کوردیی شیوه‌ن و چه‌زین و پر له‌ واته‌، که‌ ئەوه‌ی له‌بیرم مابێ ئەم دوو به‌یتانه‌ن که‌ ده‌لێ:

ئهی جامیعی دنیا و قیامه‌ت به‌ خه‌یالات
ئهو رۆژه‌ که‌ مردی نه‌ ئەوت بوو نه‌ ئەمت بوو
عومریکی ده‌ بێزار و تو ئومیدی درێژه‌^(۱)
ئەمڕۆ نه‌ده‌مت بوو نه‌ده‌مت بوو، نه‌ده‌مت بوو

واته‌: ئەه‌ی ئەوه‌ که‌سه‌ی که‌ به‌ خه‌یالات دنیا و ئاخیره‌تت لێک داوه، ئەوه‌ رۆژه‌ی ده‌رۆی چیت به‌جێ هێشت نه‌ دنیاشت بوو و نه‌ قیامه‌ت، به‌هۆی درێژی و تووڵی ئەمه‌له‌وه‌ ته‌مه‌نت به‌ بێزاری برده‌ سه‌ره‌، ئەمڕۆ نه‌ ئەوه‌ برده‌وامییه‌ت هه‌یه‌ و نه‌ هه‌ناسه‌ت ماوه‌ و هه‌ر به‌شیمانیشی! (Uçman, ۲۰۱۲, ۱۲۴)

مه‌سه‌عود فانی (۱۸۸۹-۱۹۷۹ز) (۱۲)

مه‌سه‌عود فانی له‌ فه‌ره‌نساوه‌ نامه‌یه‌کی کراوه‌ بۆ زه‌ینه‌لعابیدین خاکیی ئەفه‌ندیی (۱۲) برای ده‌نێری و تێیدا

و لاوازی لێ ده‌رچوووه‌ و له‌به‌ر ئەوه‌ش بۆته‌ جێی تانه‌ و لۆمه‌کردنی دۆست و خۆشه‌ویستانی. جا له‌ و باره‌وه‌ له‌ چەند دێره‌ شیعیی غه‌زه‌لێکدا وه‌لامی ئەوه‌ دۆستانه‌ی خۆی ده‌داته‌وه‌ که‌ له‌ خواره‌وه‌ ده‌یانخه‌ینه‌ روو و ته‌رجه‌مه‌یان ده‌که‌ین:

گه‌ر ده‌پرسی من له‌به‌رچی که‌م ده‌خۆم
من به‌ برسی قه‌ت مه‌زانه‌ غه‌م ده‌خۆم
نه‌وعه‌ ئینسانێک هه‌یه‌ غه‌م قووتیه‌
من غه‌می خۆم و غه‌می غاله‌م ده‌خۆم
غه‌م ده‌لێ نالی که‌ غه‌مخواری نه‌کا
ناعیلاجم من به‌نیاده‌م ده‌خۆم

واتا که‌ی: ئیوه‌ له‌به‌ر که‌مخۆری و که‌م خواردنه‌وه‌ی من سه‌رتان سوڤ نه‌مێنێ و لێم نه‌پرسن و وا نه‌زانن که‌ من برسیمه‌، چونکه‌ من خه‌م ده‌خۆم و بێگومانیش هه‌ندیك که‌س هه‌ن ته‌نیا به‌ خه‌م ده‌بنه‌ خاوه‌ن قووت و پێی ده‌ژین. منیش به‌ خه‌می خۆم و به‌ خه‌می خه‌لکیش ده‌ژیم، بۆیه‌ زیاتر له‌ هه‌ر که‌سێکی ده‌خۆم، به‌تایبه‌تی پێی ده‌لێت: ئەه‌ی نالی ئەگه‌ر تو من نه‌خۆیت، ئەه‌وا ناچارم خه‌لکی بخۆم“ له‌ به‌رامبه‌ر ئەوه‌ په‌ره‌شه‌کردنه‌ی خه‌م، ناچارم له‌ خۆم زیاتر و له‌ وزه‌ی خۆم زیاتر خه‌مان بخۆم. ئا ئەمه‌یه‌ رێگای ئوستاد! (مه‌ری، ۱۳۳۶، ۲)

له‌ ژماره‌ (۲)ی گوڤقاری کوردستان- یش که‌ خۆی خاوه‌نی بوو، له‌ وتاری ”مزایا واستعداد فطریمز“، دوا‌ی ناوه‌یتانی هه‌ندی زانای کورد، ناوی چەند ئەدیبێکی کوردیش ده‌هێنێ، وه‌ک بێتووشی، به‌رده‌شانی، چه‌ریی، جزیی، نۆده‌هی، خانی، کوردی، نالی، ره‌زا (مه‌ری، ۱۳۳۷، ۲۵). پێی وایه‌ ئەوانه‌ یه‌کانه‌ پیاوی رۆژه‌لآت و دنیا و ناوبانگیان بۆته‌ هۆی پازاندنه‌وه‌ی میژووی کورد.

که‌مال فه‌وزی هیزانیزاده (۱۸۹۱-۱۹۲۵ز)

ئهم نووسه‌ر و که‌سایه‌تییه‌ کورده‌، له‌ وتاریکیدا به‌ تورکی له‌ ژماره‌ (۳)ی گوڤقاری کوردستان- ی ئەسته‌نبۆلدا که‌ به‌ زمانی تورکی نووسیبوه‌تی، ئاماژه‌ به‌ پێشکه‌وتنی گه‌لانی تر ده‌دات و داوا ده‌کات که‌ گه‌نجه‌کان هۆشیار بن و ئاگاداریی نووسه‌ر و زاناکانی پێش خۆیان بن، جا به‌

ژی ده‌رکه‌تته؟ لئ هه‌ر مه‌ ناوی وان نه‌گرتییه، قه‌دری وان نه‌زانییه، ئه‌و ژي هه‌ر ژ کوردانی ده‌رکه‌تته، قه‌ومی دیره‌مانه.. عالمین قه‌در مه‌زن وه‌که شیخ الاسلام ابو السعود، مه‌لایئ جزری (شیخ احمد) مه‌لایئ گورانی، هه‌ریری، شاعیرین مه‌زن وه‌که نالی هه‌ریقی، کوردی، ئه‌حمه‌دی خانی، شیخ ره‌زا، حاجی قادر، موئه‌ریخین مه‌شه‌ووو ابن الاثیر، ابو...الخ، هه‌می ژ کرمانجیتینه هاتنه و کرمانجا تو جار و ناس نه‌کرنه.. تاریخه‌ک مه‌ نویستی تونه.... (بدرخان، ۱۳۳۱، ۲۵) له وتاره تورکییه‌که‌ی هه‌مان ژماره‌دا که دیتته سه‌ر باسی شاعیره‌کان وردتر باسی نالی ده‌کات، کاتئ ده‌لیت: ”له پابردووی کورداندا میژوونوووس و زانای زۆر هه‌بوون، به‌لام له‌به‌ر نه‌بوونی میژووویه‌کی دروست، ژيانی ئه‌وانه نه‌نووسراوه‌ته‌وه، له‌وانه: ئه‌بوسعوودی شیخولئیسلامی به‌ ناو و ده‌نگ، ئینولئه‌سیر و ئینولفیدای دیرۆکنوووس، مه‌لای گورانی، شیخ ئه‌حمه‌دی جزیری، هه‌ریری گه‌وره‌ی زانایان، فزوولی، نه‌فعی، ئه‌حمه‌دی خانی، مه‌وله‌وی، کوردی، هه‌ریق، نالی [که هه‌تا دوینیش له‌ناوماندا بوو و هه‌موومان ده‌یناسین]. (بدرخان، ۱۳۳۱، ب، ۸) له‌م وتاره‌دا زۆر به‌ ئاشکرای کوردیکی کورمانج ئاگاداری نالییه و ته‌نانه‌ت ئاماژه به‌وه ده‌دا که هه‌م تا دوینئ له‌ناویاندا بووه و هه‌میش هه‌موویان ده‌یناسن، ئه‌م وه‌سفه له‌نیو ئه‌و شاعیرانه‌ی باس کراون، ته‌نیا بو نالی بووه، ئه‌مه‌ش گرنگی و تابه‌تی خوئی هه‌یه. له‌ لایه‌کی تره‌وه ئه‌م یه‌کتیییه له‌نیو رۆژنامه و گوڤاره کوردیه‌کانی سه‌رده‌می عوسمانی ده‌بینئ، بو وینه هه‌ر له‌م گوڤاره‌دا خه‌لیل مودانی له‌ دوو نووسیندا شیعی حاجی قادری کویی به‌ نه‌ونه هیناوه‌ته‌وه. وپرای ئه‌مه هه‌ر ته‌نیا له‌ ژماره‌ی یه‌که‌می گوڤاره‌که‌دا نو شیعی نالی وه‌ک ب‌لاوکرده‌وه‌ی به‌شیک له‌ دیوانه‌که‌ی ب‌لاو کراوه‌ته‌وه.

له‌ ژماره‌ی یه‌که‌می گوڤاری هه‌تاوی کورد-دا، که‌سیک به‌ناوی ”بنی آردلانی ا. م” و تاریکی به‌ناوی ”خه‌فتن به‌سه له‌مه زیاتر” نووسیوه و تیییدا بانگی خه‌لکی شاری سه‌نه ده‌کات به‌وه‌ی له‌ خه‌و هه‌لسن و داوای کردنه‌وه‌ی قوتابخانه بکه‌ن، په‌خه له‌ زانا و ناودارانی شاره‌که

ماجه‌رای خوئی له‌گه‌ل دوو کچی فه‌رهنسی باس ده‌کات، ئه‌و نامه‌یه له‌ سالی ۱۹۲۹ه‌وه ئی‌ردراوه و دواتر له‌ گوڤاری زاری کرمانجی له‌ رواندز ب‌لاو بوته‌وه له‌ نامه‌که‌دا باسی نالی و شاعیرانی کورد ده‌کات. ئه‌و به‌شه‌ی که‌ باسی شاعیرانه به‌م شیوه‌یه‌یه: له‌ نفووس و ژیان و پیشه و کار و گوزه‌ران و په‌وشت و خووی ژنان و هه‌ستان و دانیشتن و سعته و ئه‌ده‌بیات و خو‌شخوانی و ده‌نگب‌ژی کوردستانیان یه‌ک به‌ یه‌ک لئ پرسیم. له‌وه‌مه‌دا خو‌م به‌ قوتابیه‌کی مه‌کته‌ب، یان به‌ موعه‌لیمیکی مادوموازی هاته به‌ر چاوم، پینام گوت که له‌ سالی ۱۸۷۹ دا له‌ کوردیه‌وه به‌ فه‌رهنسای وه‌رگی‌راو (ته‌رجه‌مه‌کراو) قاموسیکم به‌ کوردی دی. ته‌قلیدی که‌مه‌ترانه‌یی کوردیم بو کردن. خو‌به‌خوئی گوتیان ده‌بی ئه‌مه والی بی! له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردان دوام، له‌ هه‌لبه‌ستی وه‌فایی، هه‌ریق، ئه‌حمه‌دی کۆر، ئه‌ده‌ب، نالی، کوردی، خه‌پالی، مه‌وله‌وی، مه‌حوی، سالم، عه‌لی عاشق، ئه‌حمه‌دی خانی، مه‌لای جزیری، فه‌قی ته‌یران، بابا تاهر، شیخ ره‌زا، ئه‌وانه هه‌ر یه‌ک چتیکم بو خویندنه‌وه و گوتم سینگت گولی باغه، گوتی وسکت که یاساغه! گوتم مه‌مکت گوتی لیمو! ئه‌و چه‌ند پینه‌یان گه‌لێک پی خو‌ش بوو ته‌مای دووباره‌کرده‌وه‌یان کرد و ده‌ستیان نه‌که‌وت، به‌ سۆزه‌یه‌کی خو‌ش نووزه‌یه‌کی خو‌شخوانیان ده‌ست پی کرد مه‌فه‌ق نه‌بوون، ئه‌وجا تکایان لئ کردم ئه‌مجا گوتم. گوتیان ئه‌وه له‌ فه‌ره‌نگ مه‌ئاب ده‌چئ.

(زاری کرمانجی، ۱۹۲۹، ۱۳)

۵- نالی له‌ گوڤار و رۆژنامه‌کانی سه‌رده‌می عوسمانی

له‌ ژماره ۳ ی گوڤاری رۆژی کورددا، س‌ال‌ج به‌درخان (۱۸۷۵-۱۹۱۵ز) (۱۳) وه‌ک وه‌لامیک بو نووسینیکی عه‌بدول‌لا جه‌وده‌ت، که له‌ ژماره‌ی پیشووتردا ئاماژه‌ی به‌وه دابوو کورد ناتوانن میژوووی خو‌یان بنووسنه‌وه و په‌خه‌ی له‌و باره‌وه له‌ کوردان گرت بوو، ئیتر س‌ال‌ج به‌درخان و تاریک به‌ زمانی تورکی له‌و باره‌وه ده‌نووسی و تیییدا ئاماژه به‌ هه‌ندئ له‌ میژوونوووس و شاعیره‌ ناوداره‌کانی کورد ده‌کات و له‌ هه‌مان ژماره‌دا وتاره‌که به‌ کوردیی کورمانجیش ده‌نووسی، تیییدا ده‌لئ: ”هون دزانن گه‌لئ کوردنو! چ قا‌عالم و خوه‌ندا، شاعیر و میرین مه‌زن و ژیهاتی ژ مه

چاوی جادووتن” و دواتر شیعی “زولفت له قه‌دتدا كه په‌ریشان و بلاوه” چاپ كراون، بئ ئه‌وهی هیچ سه‌رنج و وه‌رگێرانیکیان له‌سه‌ر كرابئ (بانگی كورد، ۱۳۳۲، ۲۱-۲۲). له ژماره (۲) ی هه‌مان گوڤقاردا نووسینیکی شوكری فه‌زلی به‌ زمانی تورکی به‌ ناوی “ادبیات اكراده بر نظر= سه‌رنجێك له‌باره‌ی ئەده‌بیاتی كوردان” هه‌یه، تئیدا باسی ئەده‌بیاتی كوردی ده‌كات و له‌ئێویدا ناوی ئەحمه‌دی خانی و مه‌ولانا خالید و نالی و سالم و كوردی و چه‌ند شاعیریکی تر ده‌هێنئ، كه‌ ناوی نالی له‌ پرێبه‌ندییه‌كه‌دا سێهه‌م شاعیره (الفضلئ، ۱۳۳۹، ۲۷).

له ژماره (۷) ی گوڤقاری (ژین)دا، (قازی له‌تیف) باوكی دكتۆر مسته‌فا شه‌وقی قازیزاده، شیعیریکی ده‌رهه‌قی ناودارانی كورد نووسیوه و له‌ئێویدا ناوی نالیشی هێناوه، له‌ شیعه‌كه‌دا كه‌ به‌م دێره‌ ده‌ست پئ ده‌كات:

شاعیری كوردان مه‌كه‌ن به‌حسی عوزار و زولفی یار
به‌حسی به‌حسیکی بكه‌ن بۆ كورد، له‌مه‌وپاش بئته‌ كار
تا ده‌گاته:

با خصوص شاعیر له‌وان به‌نده‌ كه‌م ته‌عداد بكه‌م:
مسته‌فا به‌گ، شیخ ره‌زا، نالی، وه‌فایی و چاومار
(لطیف، ۱۳۳۴، ۱۵)

له ژماره (۳) ی گوڤقاری كوردستان-دا، عزت ملیح ناویك له‌ وه‌لامی وتاریکی رۆژنامه‌ی “آتی” كه‌ دژی سه‌ید عه‌بدولقادی نه‌ه‌ری نووسراوه، وتاریکی درێژی سئ لاپه‌ره‌یی نووسیوه، له‌ كۆتاییدا نه‌یاره‌كانی سه‌ید عه‌بدولقادی به‌ سه‌گ چواندوووه و ئاماژه‌ی به‌وه‌ داوه كه‌ “له‌ كۆتاییدا ئەم دێره شیعه‌ی شاعیری به‌رئز نالی-تان پێشكه‌ش ده‌كه‌م كه‌ ده‌لئ:

عاجز مه‌به‌ قوربان له‌ درۆ و ئیفکی ره‌قیبان
دونیا بئ ده‌بئ سه‌گ بوهرئ توله‌ بكا كه‌ف
(ملیح، ۱۳۳۷، ۳۲)

ئه‌گه‌رچی شیعه‌كه‌ له‌ دیوانه‌كه‌ی نالیدا “دونیا به‌بئ سه‌گ بوهرئ شیعه‌ بكا سه‌ب”، به‌لام وا دیاره‌ پشت به‌ نوسخه‌ی تر به‌ستراوه.

له ژماره (۲۲) ی گوڤقاری ژین-ی ئەسته‌نبولدا، به‌پاننامه‌ی كۆمه‌له‌ی هیفی ته‌له‌به‌ی كوردان به‌ تورکی بلاو كراوه‌ته‌وه

ده‌گه‌رئ كه‌ له‌و بواره‌دا كه‌مته‌رخه‌من، ئەنجا ئەم دێره شیعه‌ی نالی ده‌هێنئته‌وه، بئ ئه‌وه‌ی ئاماژه‌ به‌وه‌ بدات كه‌ هی نالییه:

هه‌ر جوگه‌ و جیگیکی كه‌وا سوور و سوپر بئ
جئ جۆششی گریانئ منه‌ و خوئنه‌ پرژاوه
(بنی اردلانی، ۱۹۱۳، ۲۳)

هه‌ر له‌م ژماره‌یه‌دا نووسه‌رێك به‌ ناوی «ت» كه‌ بۆی هه‌یه «تۆفیق- پیره‌مێرد» بئ، وتاریکی به‌ تورکی به‌ ناوی «كرد گنجلمرزدن بر تمنئ» هاتوووه، تئیدا باس له‌ خه‌می زاوه‌كانی كوردی ده‌كات كه‌ كه‌سێکی خه‌لكی دیاره‌كه‌ر له‌ كه‌سێکی بابان حالئ نابئت و زمانی كوردی وه‌ك زمانی تورکی خوئنه‌ری نییه‌ و ته‌نانه‌ت خه‌لك گوڤقاری كوردییش كه‌م ده‌خوئئته‌وه. جا دوا‌ی باسكردنی ئه‌و هه‌وونانه‌ ده‌لئ:

«شیعه‌ به‌هاده‌ره‌كانی نالییش به‌ شاراوه‌یی ماونه‌ته‌وه» (هه‌تاوی كورد، ۱۹۱۳، ۸) ، به‌و واتایه‌ی كه‌س گرنگیان پئ نادا و نایاخوئئته‌وه و نشان نادرئ. هێنانه‌وه‌ی نالییش وه‌ك هه‌وونه‌یه‌ك له‌ ئیو هه‌موو ئه‌و شاعیرانه‌دا نیشانه‌ی ئاماده‌یی شیعی نالییه‌ له‌ئیو هه‌ندئ ده‌سته‌بژیرانی كورد و وێرایی ئەمه‌ش خه‌مخواردنه‌ له‌وه‌ی كه‌ شیعه‌ره‌كانی نالی وه‌ك شیعی شاعیرانی نه‌ته‌وه‌كانی ده‌وروبه‌ر نه‌ناسئراون.

له ژماره (۴) ی هه‌مان گوڤقاردا بابته‌تیکئ “دیاربكرلی م. ن” به‌ناوی “اویان- واته‌ له‌خه‌و هه‌لسه‌” ده‌بیزئت، كه‌ تئیدا دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ زمانیکئ ئەده‌بئیی به‌رزی تورکی هه‌وونه‌ دئئته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی گه‌لی كورد لئ پامئئ و به‌و هه‌یه‌وه‌ هه‌وشیار بئته‌وه، ئەنجا ده‌نووسئ: ئه‌و ئەسته‌یرانه‌ی كه‌ تۆ ده‌بینئ، په‌زایه‌كان، نالییه‌كان، عه‌بدولقاده‌ره‌كان، ئەحمه‌دی خانیه‌كانن بۆ ئیوه‌ ده‌گرین (اویان، ۱۳۳۲، ۱۴).

له‌مه‌شدا نووسه‌ر ناوی له‌پال حاجی قادر و شیخ ره‌زا و ئەحمه‌دی خانی هێناوه‌ته‌وه. ئەگه‌ر چی نووسه‌ره‌كه‌ش خه‌لكی دیاره‌كه‌ره، به‌لام نالی له‌پال شاعیره‌كانی تردا كاریگه‌رییه‌کی ته‌وتۆی هه‌بووه‌ كه‌ هه‌وونه‌ی پئ به‌ئزئته‌وه.

له ژماره (۱) ی گوڤقاری بانگی كورد-دا، له ۱۲ ی ره‌بئعی یه‌كه‌می سالئ ۱۳۳۲ ی كۆچی (۱۹۱۴/۲/۸) ده‌رچوووه، دوو شیعی نالی بلاو كراونه‌ته‌وه، به‌ ناوی “دیوان شاعر شه‌یر حضرت نالی” شیعی “ره‌قیب و موده‌عی فئنه‌ی علاقه‌ی

دهبیته قۆناغی یه که می ژیا نالی له و شاره دا.
٣- نالی له پرسی ئه حمه د پاشای بابانه وه به
دهسه لاتدارانی عوسمانی نه ناسی تراوه، به لکو نالی زۆر پیش
ئه حمه د پاشا له ئه سته نبۆل بووه.

٤- له تێو ئه و کار به ده ستانه ی عوسمانی که په یوه ندییه کی
به تینیان له گه ل نالی هه بووه، ئه حمه د که مالی ناظیری
مه عاریفی عومومییه و ئه سعده ئه فه ندی نه قیبله شراف
بوون، که له هه ردووکیاندا په یوه ندیی نالی به لایه نی
زانستی و په روه رده ییه وه ئاشکرا ده کری.

٥- ئه و شیعره ی نالی که بو صیغه توللای پروو دباری
نووسیوه، به گویره ی دۆزینه وه ی دیوانه که ی، ناوی
صیغه توللایه و نازناوی شیعره ی "نووری" یه و دیوانه که ی
ئێستا به رده سته و چاپ نه کراوه؛ ناوبراو له گه ل نالی له
ئه سته نبۆلدا یه کتریان دیوه.

٦- سلیمان کاتبی شیعره ی سه رده می بابان، کاتبی
عارف حیکمه تی شیخولئیسلام بووه و ئه و کاته ی نالی
له ئه سته نبۆل بووه ئه ویش له وئ بووه و ده سته خته ی
به رهه می "مناظر الانشاء" ی نالی به ده سته ی کاتب بو
ئه حمه د که مالی ناظری مه عاریف نووسراوه ته وه.

له سه فه ری یه که می نالیدا بو ئه سته نبۆل، هیشتا
که یفی و حاجی نه چوونه ته ئه وئ، بۆیه ئه گه ر هه ر
دیداریک له تێوان نالی و شاعیرانی وه ک حاجی و که یفی و...
هتد هه بووبی، دوا ی سالی ١٨٧٣ بووه.

- دوا ی مردنی نالی، شه ش نووسه ر و که سایه تی کوردی
پارچه جیاوازه کانی کوردستان و نیشته جی ئه سته نبۆل،
زیاد له شازده جار له گۆڤار و رۆژنامه جیاوازه کانی
سه رده می عوسمانی باسی نالیان کردووه و شیعره ی
ئه ویان هیناوه ته وه.

و تیدا ئه وه خراوه ته روو که یه کیك له ئامانه کانی
کۆمه له که چاپکردنی دیوان و به رهه می شاعیرانی کورده،
له دوا ی چاپی مه م و زینی ئه حمه دی خان، ناوی نالی
شاعیر هاتووه و پاشان ناوی شه ش شاعیری تر هاتوون
و ئه و به لئینه یان داوه که ئه و دیوانانه چاپ بکه ن (ژین،
١١٣٣٥، ١٢).

له ژماره (٢٣) ی هه مان گۆڤاردا، ئه مین فه یزی دوا ی
ئه وه ی وتاریک به زمانی تورکی له باره ی بابانه کان
ده نووسئ، له کۆتایی نووسینه که یدا ئاماژه به وه ده دا که
مه رحووم نالی ئه فه ندی له هه مبه ر دیمه نی سوپای باباندا
هه سته شاعیرانه ی جو لاره و شیعره یکی نووسیوه و منیش
ئه و چه ند به یته ی ده که مه کۆتایی نووسینه که م (فیضی،
١٣٣٥، ٨-٥). ئه نجا شیعره ی "ئه و تا قمه مومتازه" ی نالی
هیناوه ته وه.

له ژماره (٢٥) ی هه مان گۆڤاردا شیعره ی "بی دی
مه جنوونه و جوو دم" ی نالی بلا و کراوه ته وه. به لام ئه وه ی
جی سهرنجه له پێشه کی شیعره که دا به تورکی ئاماژه
به وه دراوه که ئه م غه زه له ی نالی له لایه ن هه زه ره تی
شیخ الفظلاء محمه د فانی ئه فه ندیه وه کراوه ته دیاری،
که مه به سته ی محمد فانی زاده ی سلیمانیه (ژین، ١٣٣٥، ب،
٢١).

له ژماره (١٦) ی گۆڤاری کوردستان-دا، شیعره ی "ئه ی
جیلوه ده ری حوسن و جله و کیشی ته ماشا" بلا و کراوه ته وه،
بئ ئه وه ی هیچ وه رگێرانیکی بو بکری (کوردستان، ١٣٣٥).

٦- ئه نجام

له م لیکۆلینه وه یه دا گه یشتینه ئه م ئه نجامانه ی خواره وه:

١- نالی له دیدی که سایه تییه کورده کانی سه رده می
عوسمانیدا به که سیکی کاریگه ر سیب کراوه و، له و
پروانگه وه لای کوردانی کورمانجی ئاخپوه ریش له رۆژنامه و
گۆڤاره کانی ئه وسادا شیعره کانی به ئوونه هیناونه ته وه و
ئاخ هه لکیشراوه که هه موو کورد لئی تی ناگه ن.

٢- نالی پیش ئه وه ی بچته شه م، له ئه سته نبۆل
ماوه ته وه. به شیکی زۆری سالانی چله کانی سه ده ی نۆزده
تا سالی ١٨٥٢ نالی له ئه سته نبۆل دانه بپراوه و ئه مه ی

پهراویزه کان:

(۱) ئەم ورده کارییه‌ش له بره‌گه‌کانی دادی یاس ده‌کریت.
 (۲) ئەسعه‌د ئەفهن‌دی ناوی خۆی محمه‌د کوری ئەحمه‌د ئەفهن‌دییه و له شیعره‌کانیدا نازناوی "ئەسعه‌د" ی بۆ خۆی به‌کاره‌یناوه، له ۱۷۸۹/۱۲/۶ له ئەسته‌نبۆل له‌دایک بووه و بنه‌ماله‌که‌ی خه‌لکی گوندیکی ناوچه‌ی عه‌ره‌بگیری مه‌لاتیان، بۆی هه‌یه بنه‌ماله‌که‌یان کورد بووین، چونکه به‌شی زۆری مه‌لاتیه کوردن. له زوودا کۆچیان کردووه بۆ ئەسته‌نبۆل و باپیری له هه‌وشه‌ی مزگه‌وتی ئایاسۆفیا ته‌سبیحفرۆش بووه. باوکی کتیبفرۆشیکی به‌ناویانگ بووه و به شێخی کتیبفرۆشان ناسراوه. هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه‌که ئەسعه‌د ئەفهن‌دی به "سه‌حافله‌ر شێخ‌زاده" ناویانگی ده‌رکرد. ساڵی ۱۷۹۶ ئەوه کاته‌ی باوکی بۆته‌ قازی له قودس، ئەویش ئەو ساڵه‌ له‌گه‌ڵی ماوه‌ته‌وه و له‌وێ و پاشان له‌ میسریش فیری عه‌ره‌بی بووه و لای باوکی و چهند مامۆستایه‌کی تری تایه‌ت ده‌رسی خویندووه، دواتر که‌ گه‌راوه‌ته‌وه ئەسته‌نبۆل خۆی بۆ خویندن ته‌رخان کردووه و ساڵی ۱۸۰۸ به‌ پله‌ی ئیبتیدا- خاریج و ساڵی ۱۸۱۵ به‌ پله‌ی داخیل ده‌ستی به‌ مامۆستایه‌تی کردووه و ساڵی ۱۸۱۹ پله‌ی موده‌رپسایه‌تییه‌که‌ی بۆ موصله‌-صحن به‌رزکراوه‌وه. دواتر له‌به‌ر ده‌ستکورتی و هه‌ژاری، وازی له‌ موده‌رپسایه‌تی هێنا و بووه نایبی ئادا‌پازار و دواتر مه‌کتوبچی مه‌شیخه‌ت. دوا‌ی وه‌رگرنتی چهند پله‌وپایه‌یه‌کی تر، ساڵی ۱۸۳۱ بووه سه‌روکی نووسه‌رانی یه‌که‌م پۆژنامه‌ی تورکی به‌ناوی تقویم وقائع، دواتر سه‌ره‌پرشته‌ی ئیداره‌ی چاپخانه‌ی عامیره‌ی پێ سپێردرا و ساڵی ۱۸۳۵ به‌ شیوه‌ی کاتی وه‌ک بالۆیز په‌وانه‌ی ئێران کرا بۆ پیروۆبایی له‌ فه‌تعه‌لی شای ئێران. دواتر ده‌گه‌رپه‌وه‌وه و چهند پۆستیکی تر وه‌رده‌گریت. ساڵی ۱۸۴۱ ده‌بیته‌ نه‌قبیولئه‌شرف و تا مردنی ئەو نازناوه‌ی هه‌ر هه‌بوو. ساڵی ۱۸۴۵ ده‌بیته‌ ئەندامی کاتی لیژنه‌ی چاکسازی له‌ قوتابخانه‌کانی صبیان له‌ ئیو بابعالیدا. ساڵی ۱۸۴۷ ده‌بیته‌ یه‌که‌م ناظیری مه‌کاتیبی عومومی. له‌ مانگی ۱۲ ی ساڵی ۱۸۴۷ بۆته سه‌روکی ئەنجومه‌نی مه‌عاریفی عومومی که‌ ئەمه‌ دوا کاری بوو و له‌ ۱۸۴۸/۱/۱۱ له‌ ئەسته‌نبۆل کۆچی دوا‌یی کرد. له‌ باخچه‌ی ئەو کتیبخانه‌یه‌ی که‌ له‌ نه‌یشت کۆشکه‌که‌ی له‌ یه‌ریباتانی ئەسته‌نبۆل دروستی کردبوو به‌ خاک سپێردرا. ناوبراو به‌ره‌مه‌میکی زۆری شیعر، نووسین و وه‌رگیرانی له‌پاش به‌جێ ماوه. YILMAZER، ۱۹۹۵، ۳۴۱- (۳۴۵). ئەوه‌ی گرنگه‌ له‌ ژبانی ئەسعه‌د ئەفهن‌دی ئەوه‌یه‌ ناوبراو عاشقی کتیبی ده‌ستنووس بووه، له‌ ماوه‌ی ژبانی نزیکه‌ی چوار هه‌زار ده‌ستنووسی کۆ کردۆته‌وه و کتیبخانه‌یه‌کی دامه‌زراندووه و

کردوویه‌تییه وه‌قفیک بۆ خه‌لک. له‌ ساڵی ۱۸۴۶ بناغه‌ی کتیبخانه‌که‌ی دانا که‌ تیدا هه‌موو ئەو کتیبانه‌ی خسته‌ ناوی که‌ به‌درژبایی ژبانی کۆی کرد بوونه‌وه. ئەگه‌ر چی نه‌توانرا ده‌سته‌بجێ کتیبخانه‌که‌ بکریته‌وه، به‌لام به‌هۆی ئەو عه‌تییه‌ی سه‌نیه‌یه‌ی که‌ بریتی بوو له‌ ۳۰ هه‌زار قه‌رووش پێی درا، چهند مانگی‌ک به‌ر له‌ مردنی کتیبخانه‌که‌ی ته‌واو کرد و وه‌سیه‌تی کرد که‌ کتیبه‌کانی له‌ کتیبخانه‌ی راغیب پاشا دابنرێن. ژماره‌ی کتیبه‌کانی کتیبخانه‌که‌ی ئەسعه‌د ئەفهن‌دی له‌ ساڵی ۱۸۶۳ دا ۳۹۸۲ و له‌ ساڵی ۱۵۱۸۷۷ دا ۳۸۵۸ کتیب بووه و له‌ سه‌رژمیری ساڵی ۱۹۱۰ دا ۳۹۴۳ کتیب بووه و به‌شی زۆری مۆری سه‌ر کتیبه‌کان، ساڵی ۱۸۴۷ یان له‌سه‌ر نووسراوه. ئەمه‌رۆ کتیبخانه‌که‌ی ئەسعه‌د ئەفهن‌دی زیاتر له‌ ۴۲۷۴ کتیبی تیدا‌یه که‌ ۳۷۱۹ کتیبیان ده‌ستنووس و ۵۵۵ یشیان کتیبی چاپ کراون. ئەو له‌به‌ر ئەوه‌ی خۆی نووسه‌ر و شاعیر و میژووونوس بووه، به‌ره‌مه‌می باشی کۆ کردۆته‌وه و ئەو ده‌ستنووسانه‌ی که‌ له‌سه‌ر ده‌ستی ئەو کۆ کراونه‌ته‌وه و پارێزراون، ده‌ستنووسی زۆر زۆر گرنگن. (Çavdar, ۱۹۹۵، ۳۴۷، Karatepe)

(۳) وا دیاربوو فه‌رمانبه‌رانی فه‌رمانگه‌ی ئه‌رشیفی عوسمانی له‌ به‌شی پوخته‌ی ئەم به‌لگه‌نامه‌یه‌ هه‌له‌ به‌لگه‌نامه‌که‌یان خویند بۆوه و له‌جیاتای نالی، نابی ئەفهن‌دییان نووسی بوو. دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ به‌لگه‌نامه‌که‌ ورد بووینه‌وه، له‌ هه‌ردوو لاپه‌ره‌که‌دا ناوی نالی ئەفهن‌دی و ناوی شاری سلیمانی به‌روونی دیار بوو.

(۴) له‌ به‌لگه‌نامه‌یه‌که‌دا که‌ دوا‌ی کۆچی دوا‌یی ئەحمه‌د پاشا له‌ دۆسیه‌ی براهه‌کانیدا هاتوو، که‌ ئەم پاره‌یه‌ له‌ ۲۲ ی مارتی ساڵی ۱۲۶۲ ی رۆمی (که‌ ده‌کاته‌ به‌رامبه‌ری ۱۸۴۶/۴/۳ز) بۆ ئەحمه‌د پاشا ته‌رخان کرابوو. بروانه (ŞD.000309.0000.085)

(۵) مامۆستا مه‌سه‌عود محمه‌د پێی وایه‌ هاوڕییه‌تییه‌که‌ی ئەسته‌نبۆلی نێوان نالی و ئەحمه‌د پاشا هی ماوه‌ی دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی ئەحمه‌د پاشا بووه له‌ پاریس (محمه‌د، ۲۰۰۷، ۲۷). فه‌ره‌اد شاکه‌لییش هه‌مان بۆچوونی هه‌یه‌ که‌ دوا‌ی ئەوه‌ی ئەحمه‌د پاشا له‌ پاریسه‌وه‌ گه‌راوه‌ته‌وه ئەسته‌نبۆل، نالی له‌ شامه‌وه‌ چوو بۆ لای (شاکه‌لی، ۲۰۱۱، ۲۰). نه‌جاتی عه‌بدوڵلا پێی وایه‌ ئەمه‌ گریمانه‌یه‌کی بێهێزه‌ و مادم به‌پێی سه‌رچاوه‌کان نالی و ئەحمه‌د پاشا ماوه‌یه‌کی زۆر له‌ ئەسته‌نبۆل بوونه، ئەوا هه‌ر ده‌بێ ماوه‌ی ئەم هاوڕییه‌تییه له‌نێوان ساڵه‌کانی ناخر و ئۆخری ۱۸۴۸ و کۆتایی ۱۸۵۲ بێت، چونکه‌ هێچ پێی تێناچێ نالییه‌کی ئاوا نزیکه‌ له‌ ئەحمه‌د پاشا له‌م هه‌موو ماوه‌ ئاواره‌یه‌دا که‌ ئەحمه‌د پاشا تازه له‌ کوردستان هه‌لقه‌نراوه‌ بۆ ئاواره‌یی و نالی پێشتر له‌ ئاواره‌یه‌دا بووه نه‌چوو بێته‌ لای ئەحمه‌د پاشا (عه‌بدوڵلا، ۲۰۲۲، ۳۴).

تهواو کردووو. له سالی ۱۸۹۷ ده بیته کارمندی قهلهمی مهکتوبی له ویلایهتی ئه دهنه. له سالی ۱۸۹۸ ده چپته یتو ریزی نووسه رانی رۆژنامهی "صیحانه". له سالی ۱۸۹۹ له ئامادهیی ئه دهنه ده بیته مامۆستای زمانی تورکی. له سالی ۱۹۰۲ ده بیته کارمندی پشکینی مهعاریف له سهنجاقی جبل البرکات/ عثمانیه. له سالی ۱۹۰۳ پلهی بهرزبۆتهوه و بۆته ئه ندامی فه رمانگهی حقوقی دادگای ئیستیناف. له سالی ۱۹۰۵ ده بیته وه کیلی مامۆستای دار المعلمین. ههر له هه مان سالد ده بیته بهرپوه بهری چاپخانه و سه رنووسه ری رۆژنامه ی صیحان. سالی ک دواتر ده بیته کاتبی ته حریرات له سهنجاقی عوسمانیه. له سالی ۱۹۰۸ له بهر راگه یاندنی مه شرووتیه ته وازی له کاری فه رمانبه ریتی هیناوه و ژماره ی یه که می رۆژنامه ی "رهبر اعتدال" ی له ۱۹۰۸/۱۱/۳ ده رکردووو و خۆی بۆته خاوه ن ئیمتیا ز و سه رنووسه ری و چوار ژماره ی لێ چاپ کردووو. له ۱۹۰۸/۹/۱۲ دا سهروه ختی مه شرووتیه تی دووم عه لی عیلمی سه رنووسه ری رۆژنامه ی تجدد و انادول و فردا-ش بووه. له سالی ۱۹۱۲ ده بیته ئه ندامی ئه نجومه نی نوینه ران. سالی ۱۹۱۵ کۆتا سالی فه رمانبه ریتی ئه وه بووه و ئه وه کاته کاتبی ته حریراتی شاری بۆلۆ بووه. له سالی ۱۹۱۸ بۆته ئه ندامی کۆمه له ی ته عالیی کوردستان. ناوبرا و ۲۳ یه مین که س بووه له ریزی ئه وه ۱۵۰ که سه ی به فه رمانی مسته فا که مالی سه رۆک کۆماری تورکیا له سالی ۱۹۲۴ دوور خرابوونه وه. له سالی ۱۹۲۶ له شام ماوه ته وه. له سالی ۱۹۲۸ به گویره ی راپۆرتیکی ئینگلیزه کان ناوی عه لی عیلمی له لیستی ئه و ناوانه دا بووه که پشتیوانیان له کۆمه له ی خۆییون کردووو. سالی ۱۹۲۹ ده بیته مامۆستای ئه ده بیات له ئاماده یی شاری ئه نتاکیا. سالی ۱۹۳۴ سه ردانی پرواندزی کردووو. له ۱۹۳۸/۷/۲۷ بهر لیبوردن که وتووو و گه راوه ته وه شاری قادرلی. له ۱۹۶۴/۸/۲۵ له شاری قادرلی کۆچی دوایی کردووو (veroj, 2020, 19).

(۱۱) دیاره شیعه که که به تورکی نووسراوه هه له ی تیکه وتووو، له بهر ئه مانه تی زانستی وه کو خۆیمان نووسیه وه.

(۱۲) له سالی ۱۸۸۹ له قه زای قه درلیی ئاذه نه ی تورکیا له دایک بووه، ئه ندامی کۆمه له ی ته له به ی هینقی بووه. له سالی ۱۹۱۹ بۆته موته سه ریفی جبل البرکات (عثمانیه). له سالی ۱۹۲۴ ناوی ۵۲۷ مین که س بووه له لیستی ۱۵۰ که سه دوورخواه کاندای ناوی به فایزاده مه سه وود موته سه ریفی کۆنی جبل البرکات هاتووو. سالی ۱۹۲۹ بۆ خۆیندنی دکتۆرا ده چپته فه ره نسا، ئه وه کاته ی له فه ره نسا خۆیندوو یه تی نامه یه کی کراوه بۆ زه ینه لعابیدن به گ ده نیترۆ و نامه که له گوڤاری زاری کرمانجی له پرواندز چاپ و بلاو ده بیته وه. سالی ۱۹۳۳ دکتۆرا له زانکۆی سۆربۆن ته واو ده کات و

(۶) ئه م میژوووه بۆ یه که م جاره به رۆژ و مانگ ئاشکرا ده کریت.

(۷) ئه م کتیبه ی محمه د میه ری نادیاره و وا دیاره به نیاز بووه کتیبیک له و باره وه بنوو سی و که ره سه ته ی بۆ کۆ کردۆته وه.

(۸) فه رموده که به م جوړه یه: عَنْ عَائِشَةَ، رَضِيَ اللهُ عَنْهَا قَالَتْ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ « الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اِتَّخَلَفَ، وَمَا تَنَاقَرَ مِنْهَا اِخْتَلَفَ ». رواه البخاري : ۳۳۳۶

(۹) عه بدولباقی محمه د فانی کورپی ئه حمه د عینایه توللا ئه فه ندیی زانا و بازگانی سلیمانیه، له بنه رته دا بنه ماله که یان ده گه رپنه وه سه ر ئه رده لانه کان، له ۱۵ شه عبانی سالی ۱۲۶۶ به رامبه ر سالی ۱۸۵۰ له سلیمانی له دایک بووه، خۆیندنی ده سپنکی ئایینی له مه کته ب و لای مامۆستایانی تایه تی خۆیندووو، زانسته کانی فیه ی شافیعی، سه رف، نه حوو، مه نتیق، مه عانی، ئاداب، عیلمی که لام، هه یه ته، فه رائیز، ته فه سیری خۆیندووو، له فارسیدا گولستان و بوستان و مخزن الاسراری نیزامی و دیوانی حافزی شیرازی و یوسف و زلیخا، له گه ل ئه وه شدا نزیکه ی پینچ هه زار پارچه غه زه ل و قه سیده ی نووسیوه. عه ره بی و فارسی به قسه کردن و نووسین ده زانی. له سه ره تای مانگی شه والی سالی ۱۲۹۲ له ته مه نی ۲۶ سالییدا به موچه ی سیسه د قرووش له ناو سنجاقی قوزان و له شاری قارس بۆته مامۆستا، له ۲۷ ره بیعی دووه می سالی ۱۲۹۴ سه د قرووش له موچه که ی زیادکراوه. له سالی ۱۲۹۷ موچه که ی بۆ ۳۲۸ قرووش دابه زیوه. له ۳ ره بیعی دووه می سالی ۱۳۰۰ دا وازی له مامۆستایه تی هیناوه و ههر له قوزان بۆته فه رمانبه ری نفوس. له ۱۵ ره بیعی یه که می سالی ۱۳۰۱ ی کۆچی به موچه ی ۶۴۰ قرووش ههر له هه مان لیوادی بۆته باش کاتب. له ۲۶ ی سه فه ری سالی ۱۳۰۲ ی کۆچیدا به موچه ی ۱۲۰۰ قرووش قه زای فه که بۆته فه رمانبه ر، هه ره ها له ۱۶ موچه ره می سالی ۱۳۰۳ دا به موچه ی ۱۷۵۰ گوپزراوه ته وه بۆ فه رمانبه ری اعشار له هه مان لیوادی. له ۱۴ ی جه مادی دووه می سالی ۱۳۱۱ ی کۆچی به موچه ی ۱۵۰۰ قرووش بۆ به رپوه به رایه تی ته حریراتی سه نجاقی بنغازی ده گوپزریته وه. ناوبرا و سالی ۱۳۲۰ بۆ میرسین ده گوپزریته وه و تا سالی ۱۳۲۴ یش ههر به رپوه به ری ته حریراتی میرسین ده مینیتته وه. دواتر بۆ جه به ل به ره کات ده گوپزریته وه. له سالی ۱۹۳۶ کۆچی دوایی کردووو. (DH.SAIDd.00021)

(۱۰) عه لی عیلمی فانی له ۱۸۷۸/۱۱/۲۵ له قه زای قادرلی سه ر به ویلایه تی عوسمانیه ی تورکیا له دایک بووه. له سالی ۱۸۹۳ مه کته بی روشدییه ی له مه ره ش به پله ی یه که م ته واو کردووو. له سالی ۱۸۹۶ به پله ی یه که م ئاماده یی مولکییه ی له شاری ئه ده نه

سه‌رچاوه‌کان

به زمانی کوردی:

زاری کرمانجی، گۆڤار (١٩٢٩)، قاقه‌زێکی کراوه بۆ زین العابدین بگ، ، سالی چوارهم، ژماره ٢٠.

احمد، هیمن عمر (٢٠٢٣)، که‌یفی؛ زیان و به‌ره‌می له‌ ئه‌رشیفی عوسمانیدا، مجله‌ بحوث اللغات، العدد ٣، المجلد ٦، ص ٢٨٤-٢٩٠.

بانگی کورد، گۆڤار (١٣٣٢)، دیوان شاعر شهر حضرت نالی، ژ ١، ١٢ ربیع الاول .

بدرخان، صالح (١٣٣١)، به‌ری شیری قه‌له‌م، صالح بدرخان، گۆڤاری روژی کورد، ژماره ٣.

بنی آردلانی ا. م، (١٩١٣)، خفتن بسه‌ له‌ زیاتر، گۆڤاری هه‌تاوی کورد، ژماره ١، ٢٣ی زولقه‌عیده‌ی ١٣٣١، رسملی کتاب مطبعسی، اسطنبول.

حه‌سه‌ن، مه‌لوود ئیبراهیم (٢٠١٢)، ئایا .. حاجی قادری کۆبی نالی شاره‌زووری دیوه‌؟، گۆڤاری ئەکادیمیای کوردی، ژماره ٢٣. هه‌ولێر.

حه‌مه‌بۆر، محمه‌د مسته‌فا (٢٠١٠)، دیوانی کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، بۆکراوه‌ی ئاراس، هه‌ولێر.

خۆدزکو، ئەلیکسانده‌ر (٢٠٠٥)، چه‌ند لیکۆلێنه‌وه‌یه‌کی فیلولوژی ده‌رباره‌ی زمانی کوردی (دیالیکتی سلیمانی)، وه‌رگێرانی نه‌جاتی عه‌بدوللا، بۆکراوه‌ی بنکه‌ی ژین، چاپخانه‌ی شقان، سلیمانی .

ژین، گۆڤار (١٣٣٥ب) ژماره (٢٥)، ٢ تشرین اول .

شاکه‌لی، فه‌ره‌اد (٢٠١١)، زمانی کوردی له‌ ئاستانه‌ی سه‌رده‌میکی تازه‌دا، ئاراس، هه‌ولێر.

عه‌بدوللا، نه‌جاتی (٢٠٢٢)، گه‌ران به‌دوای مرواری میژووی نوێ و هاوچه‌رخ‌ی کورد، ئەکادیمیای کوردی، هه‌ولێر.

قه‌ره‌داغی، محمه‌د عه‌لی (٢٠٠٨)، دیوانی کاتب، ئاراس، هه‌ولێر.

کوردستان، گۆڤار (١٣٣٥)، ادبیات، ژماره ١٦، ٢٧ تشرین ثانی.

لطیف، قاضی (١٣٣٤)، غزل، گۆڤاری ژین، عدد (٧)، ٢ کانون ثانی.

محمه‌د، مه‌سه‌عوود (٢٠٠٧)، چه‌پکیک له‌ گۆلزاری نالی، چاپی دووهم، ئاراس، هه‌ولێر.

مدرس و عبدالکریم، مه‌لا عبدالکریم و فاتح (١٩٧٦)، دیوانی نالی، کۆپی زانیاریی کورد، به‌غدا.

ئه‌حمه‌د، هیمن عومه‌ر (٢٠٢١)، له‌باره‌ی کاتب و خاکیی شاعیره‌وه چه‌ند زانیارییه‌کی تازه له‌ ئه‌رشیفی عوسمانیدا، ، گۆڤاری کوردینامه، ژماره ٤.

تیزی دکتۆراکه‌ی ده‌رباره‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد و ته‌واوکاریی سۆسیال بووه، تیزه‌که‌ی له‌ هه‌مان سالدا به‌ فه‌ره‌نسی چاپ ده‌کری. له‌ سالی ١٩٣٣ ده‌گه‌رێته‌وه‌ سووریا و دواتر ده‌چێته‌ ئەنتاکیا. سالی ١٩٣٥ له‌ پۆژنامه‌ی اللواء له‌ ئەنتاکیا نووسینی بۆ ده‌کاته‌وه‌. له‌ سالی ١٩٣٨ دا کتییی ژیانی فه‌لسه‌فی ئەتاتۆرک بۆ ده‌کاته‌وه‌. له‌ ١٩٧٩/١١/١٥ له‌ ته‌سته‌نبۆل کۆچی دوایی کردوو و له‌ گۆرستانی زه‌نجیرلی کویو ته‌سه‌رده‌ی خاک کراوه (veroj, 2020, 24) .

(١٣) زه‌ینه‌لعابیدین فانی (عیرفانی) له‌ سالی ١٨٨٤ له‌دایک بووه. له‌ سالی ١٩١١ بۆته‌ ئەندامی پارتی خوڕییه‌ت و ئیئتیلاف. سالی ١٩٢٠ چۆته‌ نێو جهمعیه‌تی (ج، ت، ک) و ئەو ئالایه‌ی که‌ له‌سه‌ر ناسنامه‌ی جهمعیه‌ته‌وه‌ دروست کراوه‌ ئەو دروستی کردوو. له‌ سالی ١٩٢٢ له‌ ته‌سته‌نبۆل دوور ده‌که‌وتیته‌وه‌. له‌ سالی ١٩٢٤ دا ٣٧مین ناو بووه له‌ لیستی ١٥٠ که‌سه‌ دوورخراوه‌کاندا. له‌ سالی ١٩٢٦ سه‌ردانی پواندز ده‌کات و سالیگ دواتر له‌گه‌ل سه‌بید ته‌های نه‌هری سه‌ردانی تیران ده‌که‌ن. سالی ١٩٣٠ له‌ که‌رکوک ده‌بیتته‌ به‌پۆیه‌به‌ری قوتابخانه‌. به‌ گۆیره‌ی راپۆرتی ئاسایشی تورکیا ئەو له‌ سالی ١٩٣٠ له‌ پواندزی بووه. تا سالی ١٩٤٠یش ئەو کاتبی ته‌حریری داقوق بووه. به‌لام تا ئیستا شوین و سالی کۆچی دوایی نه‌زانراوه (Veroj, 2020, 19).

(١٤) محمه‌د سالیج به‌درخان یان سالیج عه‌ونی به‌درخان (١٨٧٤یان ١٨٧٥-١٩١٥) له‌ شاری لازقییه‌ی سووریا له‌دایک بووه و هه‌ر له‌وئ سه‌ره‌تایی خویندوو و بۆ خویندنی ناوه‌ندی هاتۆته‌ ته‌سته‌نبۆل و له‌ شام کۆتایی پێ هیناوه، هه‌ر له‌ شام ده‌ستی به‌ خویندنی ئاماده‌یی سه‌ربازی کردوو. له‌ سالی ١٩٠٠ له‌ قاهیره‌ پۆژنامه‌یه‌کی به‌ناوی ئومید چاپ کردوو، هه‌رچه‌نده‌ پۆژنامه‌که‌ به‌ زمانی کوردی نه‌بووه، به‌لام دوا پۆژنامه‌ی کوردستان ئەمه‌ ده‌بیتته‌ دووهم پۆژنامه‌ که‌ له‌لایه‌ن کوردانه‌وه‌ بۆ کراوته‌وه‌. له‌به‌ر ئەوه‌ی ناوبراو دژی سیاسه‌ته‌کانی سوڵتان عه‌بدولحه‌میدی دووهم بووه، زۆر جار دوور خراوته‌وه‌. دوا مه‌شرووتیه‌تی دووهم گه‌راوته‌وه‌ ته‌سته‌نبۆل و له‌ پۆژنامه‌ی کوردستان که‌ له‌لایه‌ن سووریه‌یا به‌درخانه‌وه‌ چاپ ده‌کرا نووسینی به‌ کوردی و تورکی بۆ کردۆته‌وه‌. له‌ گۆڤاری پۆژی کورد-یش نووسیه‌تی، له‌به‌ر ناوه‌پۆکی نووسینه‌کانی زۆر جار دژایه‌تی کراوه و وا پێده‌چێ هه‌ر به‌و هۆیه‌وه‌ بۆ شاری قه‌یسه‌ری دوور خرابیتته‌وه‌ و سه‌ره‌نجام له‌و شاره‌دا و له‌ سالی ١٩١٥ کۆچی دوایی کردوو. بروانه: (Rojî kurd, 2013, 76)

Ahmad, H. O. (2017). Nalî Di Belgenamêyên 'Usmani Da . Bingöl Üniversitesi Yaşayan Diller Enstitüsü Dergisi , 3 (5) , 45-74

Rojî kurd, Govar (2013), Amamdekar koma xebatên kurdolojiyê weşanên En-

به زمانی عه ره بی:

بروسه لی، محمد طاهر (۱۳۳۳هـ)، عثمانلی مؤلفه ری، مطبعه عامره، استانبول.

البغدادی، اسماعیل باشا البابانی (?)، ایضاح المکنون، فی الذیل علی کشف الظنون عن اسامی الکتب والفنون، دار احیاء التراث العربی، بیروت، لبنان.

زکی بگ، امین (۲۰۱۰)، مشاهیر الکرد و کردستان فی العهد الاسلامی، امین زکی بگ، الجزء الاول، ترجمته الی العربیة السیده کریمته. بنکه ی ژین، السلیمانیة.

به زمانی فارسی:

کیهان فرهنگی، نشریه (۱۳۶۵)، استاد سید طاهر هاشمی و چشم اندازی به فرهنگ کرد، شماره ۲۶، اردیبهشت. تهران.

ده ستخته:

کەشکۆلی شیعری کوردی، کتیبخانه ی بهرلین: Ms. or. oct. ۱۲۱۲ گاوان، محمود بن محمد الگیلانی المعروف بخواجه عماد الدین، مناظر الانشاء، تقدیم و شرح الأبیات العربیة الی الفارسیة الملا خضر النالی الشهرزوری، کتیبخانه ی زانکۆی ئەسته نبۆل، ژماره ۶۶. نالی، دیوان (ده ستخته)، ئه رشیفی کتیبخانه ی میلله ت، له به شی فارسیه کان.

نوری، دیوان (ده ستخته)، کتیبخانه ی سلیمانیه، ژماره ۹۸۰

سه رچاوه ی کۆدی به لگه نامه کانی عوسمانی:

- A.)MKT.MHM.00009.00035.001
- A.)MKT.MHM.00498.00074.003
- A.)MKT.NZD.00046.00001.001
- A.)MKT.UM.00436.00074.001
- BOA835-37677 .
- DH.SAIDd.00021
- HAT.0471
- HR.MKT.00043.00049.
- İ.DH..00232
- İ.DH.00133
- İ.HR..00091
- İ.MMS.0007
- İ.MVL.00161.
- İ.MVL.00219.
- MK.AE.id.57.82
- MVL.00297.0075.001
- ŞD.000309.0000.085
- TS_MA_E_0359_0024_001

stıtuya Kurdi ya Stenbolê. çapxana Bedran stenbol.

Veroj, Seid (2020), Sê Bira û Sê Sirgûnên Peymana Lozanê: Eli İlmî, Zeynelabidin û Mesûd Fanizade. Govari jin, jimare 11. Silêmanî.s.5-33.

به زمانی تورکی:

اویمان، دیاربکرلی م. ن. (۱۳۳۲)، گۆڤاری هه تاوی کورد، ژماره ۴، ۵ جمادی الاول، استنبول.

بدرخان، صالح (۱۳۳۱ب)، کلچدن اول قلم، صالح بدرخان، گۆڤاری رۆژی کورد، ژماره ۳، ۱۱ رمضان سنه ۱۳۳۱، ل ۸.

هه تاوی کورد، گۆڤار (۱۹۱۳)، کردگنجلمرزدن بر تمنی، ژماره ۱، ۲۳ زولقه عیده ی ۱۳۳۱ک، رسملی کتاب مطبعسی، استنبول.

ژین، گۆڤار (۱۳۳۵)، کورد طلبه هیوی جمعیتی بیاننامه سی، گۆڤاری ژین، ژماره (۲۲)، ۲ تموز.

الفضلی، شکری (۱۳۲۹)، ادبیات اکراده بر نظر، بانگی کورد، ژ ۲، ۱۵ شباط .

فوزی، هیزانیزاده کمال (۱۳۳۷)، کردستان مجموعسی مناسبتیله، گۆڤاری کوردستان، ژماره ۳، ۲۵.

فیضی بگ، امین (۱۳۳۷)، بدبخت کوردستان ۲، گۆڤاری کوردستان، ژماره ۱۱، ۲۰ ذی الحجه.

فیضی، امین (۱۳۳۵)، بابان کوردلرنده قابلیت حریبه و (نالی)دن بر پارچه، گۆڤاری ژین، ژماره (۲۳).

م. م. (۱۳۲۴)، ادبیات کردیه دن بعض نمونه لر، ژین، عدد ۲، ۱۴ تشرین ثانی .

ملیح، عزت (۱۳۳۷)، ایلری (آتی) غزته سنه، گۆڤاری کوردستان، ژماره ۳، ۲۵ جمادی الاول .

مهری، محمد (۱۳۳۶)، مقدمه العرفان، مطبعه نجم استقبال، ۱۳۳۶ هجری، استانبول.

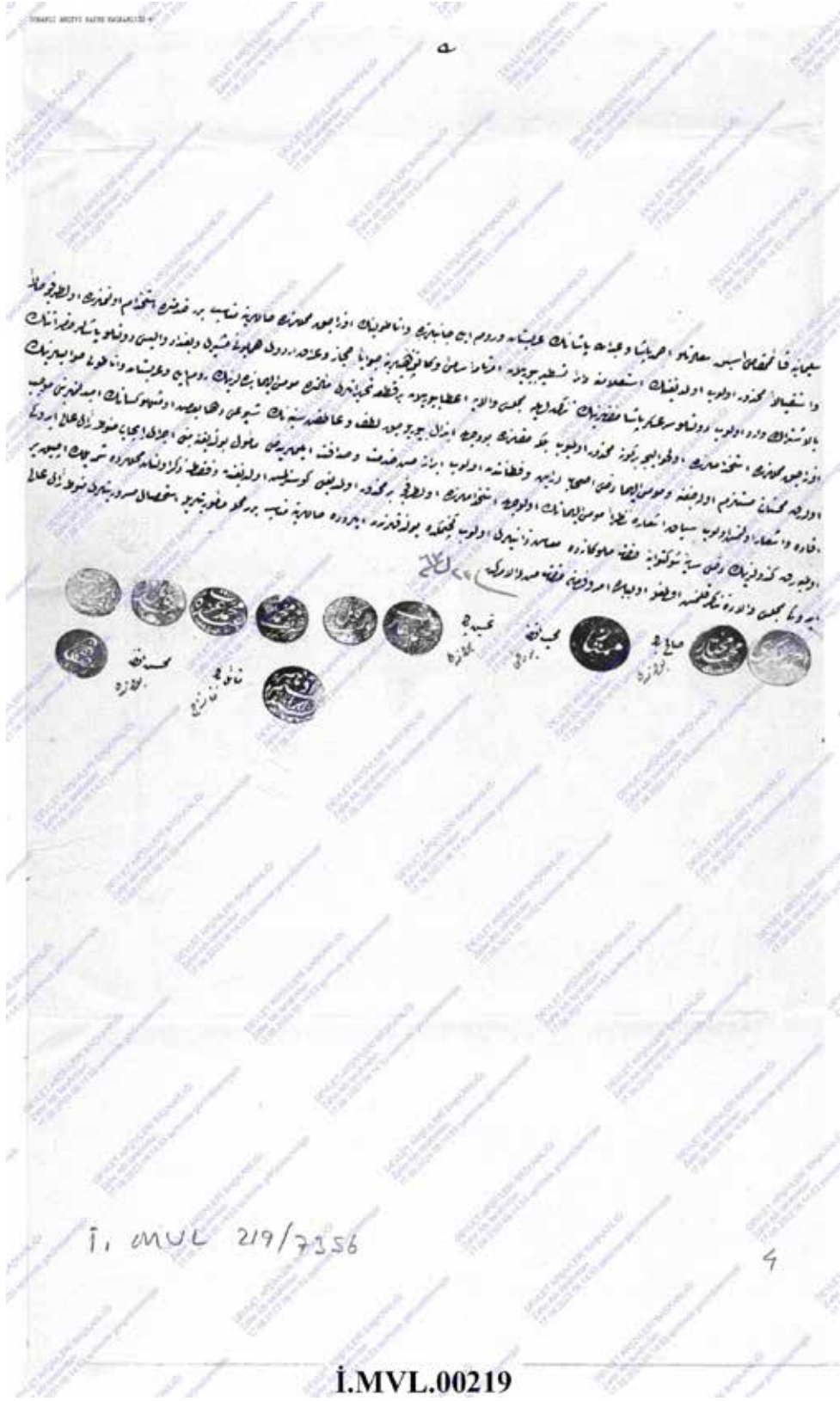
مهری، محمد (۱۳۳۷)، مزایا واستعداد فطریمز، گۆڤاری کوردستان، ژماره ۳، ۲۵ جمادی الاولی.

ناجم، عبدالرحمن، (۱۲۹۸)، بریطانیا قنسلوسنه جواب، ترجمان حقیقت، عدد ۹۹۲، ۵ ذی القعدة.

Bardak, Musa(2020) Son Dönem Osmanlı Eğitimi-Bürokrati Ahmed Kemal Paşa'nın Hayatı, Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi, Cilt 7, Sayı 13. Çavdar Karatepe, Tuba(1995) Esad Efendi Kütüphanesi- Sahaf lar Şeyhizâde Esad Efendi tarafından İstanbul'da kurulan kütüphane-, TDV İslâm Ansiklope-disi, 11. cild , İstanbul.

Uçman, Abdullah (2012), uçman Bir 150'liğin Mektupları Ali İlmî Fani'den Rıza Tevfik Mektuplar. Kitabevi, 2. Baskı, İstanbul, 2012.

YILMAZER, ZİYA(1995), ESAD EFENDİ, Sahaf lar Şeyhizâde (1789-1848) Os-manlı vak'anüvisi ve Takvîm-i Vekâ'iyî nâzırı, TDV İslâm Ansiklopedisi, 11. cildi , İstanbul

i.MVL.00219

نمونه‌ی به‌لنگه‌نامه‌یه‌ک له‌باره‌ی ئه‌حمده‌ پاشای بابان

الملخص

الخفی والجلی حول حياة نالی العلمية والتربوية في إسطنبول
 قَلَّمَا نجد دراسات النقد الأدبي الكوردي تكشف عن حياة شعراء الكرد من خلال الوثائق. يُعَدُّ نالي (١٨٧٧/١١/٢٣-) أحد الشعراء البارزين في الشعر الكردي باللهجة الوسطى، وقد قضى أكثر من ثلاثين عامًا من حياته بعيدًا عن بلاده. وقد أمضى جزءًا من حياته في مدينة إسطنبول. وأشارت الدراسات السابقة فقط إلى أنه ذهب إلى إسطنبول، وتوفي هناك، ولم تقدم تلك الدراسات أي تفاصيل عن حياته فيها. في هذا الصدد تحاول هذه الدراسة المعنونة بـ "الخفى والجلی حول حياة نالی العلمية والتربوية في إسطنبول" أن تحدد بالتفصيل وقت رحلة نالی الأولى إلى إسطنبول، ومدة إقامته فيها، وعلاقاته مع المسؤولين العثمانيين، ونشاطاته العلمية. وعلاقاته بشخصيات وشعراء الكرد في تلك المدينة، كما يسلط الضوء على انعكاس شخصية نالی في الصحافة العثمانية، ومكانته من منظور الشخصيات الكردية في العهد العثماني.
 كلمات مفتاحية: نالی، مسؤولون عثمانيون، شخصيات كردية في إسطنبول

Abstract

Darkness and Light of Nali's Academic and Educational Career in Istanbul

So far, Kurdish literary criticism has hardly revealed the roots of Kurdish poets' lives through archival documents. Nali (November 1877, 23 AD died) is one of the leading poets of central Kurdish poetry who spent more than the last thirty years of his life away from his country. He spent part of his life in Istanbul. In the past, the research studies have only proposed that he went to Istanbul and died there; nevertheless, no specific details of his life in the city have been given. This study, titled (Darkness and Light of Nali's Academic and Educational Career in Istanbul,) has tried to determine in detail the time of Nali's first trip to Istanbul, the duration of his stay, his relationship with Ottoman officials, his scholastic and educational activities, and his associations with Kurdish poets and figures in the city. Moreover, the study describes specifically the reflection of Nali's personality in Ottoman journalism and from the perspective of Kurdish personalities of the Ottoman period.

Keywords: Istanbul, Kurdish personalities in Istanbul, Nali, Ottoman officials